

بادداشت

فاتی، ئیوارانم بنووسەوھ

کىزھى مرۆددۆست

چۈلى فايەق

66
Posts10.8K
Followers2,773
Following

كتبيخانه

Book

ئامانجمان ئاشنابونه به كتىب

لىرەوھ خوينەرى بەسودترين كتىب بە

يارمەتىدەرمان بن

هەميشە ستۆرى نۇئ بىيىنە

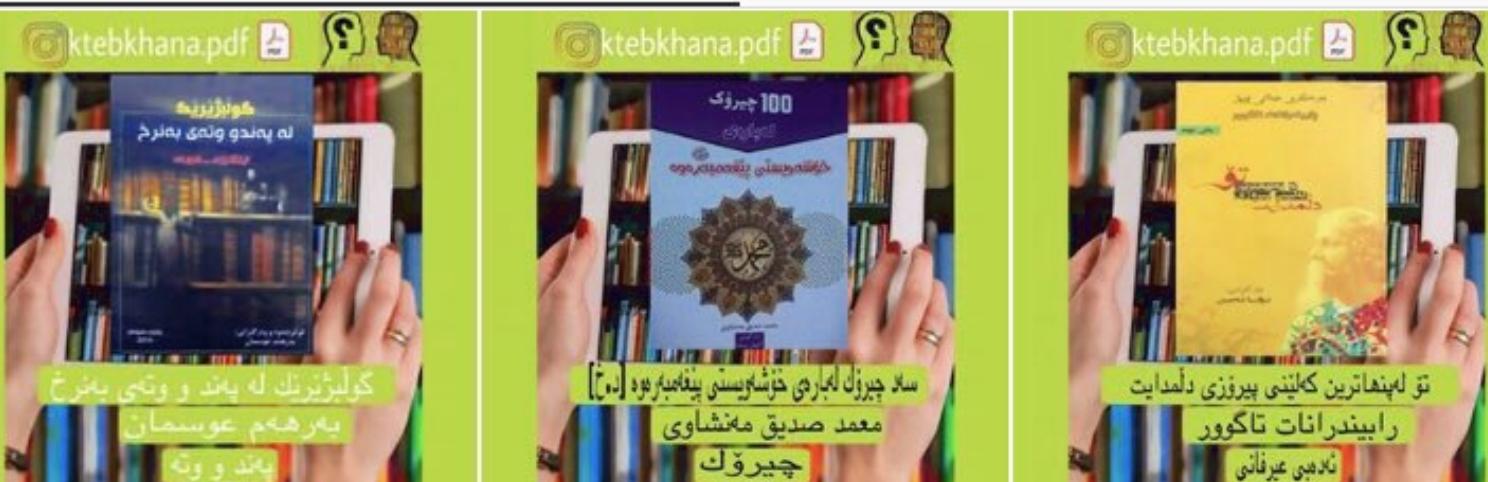
لينكى تيلگرام

t.me/ktebkhana1

qalat, Irbil, Iraq

[See Translation](#)[Edit Profile](#)[Promotions](#)[Email](#)

Story Highlights

فاتى، تىوارانم بنووسەوه
كىزەي مرۆددۆست

ناوهندی بشنبیری و هونهربی نهندیشه

ناوهندی روشنبیری و هونهربی نهندیشه

به پیوه به ری گشتی ناوهند: ههزار مه جید
به پیوه به ری چاپ و بلاو کردنده: سیروان مه حمود

ناوهندی روشنبیری و هونهربی نهندیشه - ناوهندی بشنبیری و هونهربی نهندیشه
سلیمانی - شهقامی مهلهوی - ته لاری بازگانیس سیروانس نوی - نهومی چوارم
<http://www.endeshe.net>

andesha.library@yahoo.com ● andesha@outlook.com

<http://www.facebook.com/Andeshalib>

07501026400

فاتق، ئىوارانم بنووسەوه
كىزھى مرۆددۆست
چۈلى فايەق

ناوی کتیب: فاتن، شیوارانم بنووسه و کیزهی مرؤلتست
ناوی نووسه: چولی فایهق
بابهت: یادداشت
نیکاری بەرگ: پەوهەند جەعفەر
توپیهتس چاپ: یەکەم ٢٠١٨
چاپخانه: نەندىشە
تیراز: (١٠٠) دانە
فرخ: (٥٠٠) دینار

ژمارەی سپاردن: لە بەرتوه بە رايەتىيى گشتىس كتىپخانه كەشتىيە مکان
ژمارە (١٣٥) سى سالى (٢٠١٨) سى پىن دراوە.

مافن ئەم كتىيە پارىز زراوه ©
بەسەن رەزامەندىسى نەندىشە، مىيۇ لەپەنگىك بىكەپەرداو نىيە بۇ لەپەرگەرتەرمى
ئەم كتىيە، جا كەر بە شىوهى ئەلتكەرقىنى، كاغەزى، دېنەمىن، دەنكى، يان ھەر
شىوازىكى تۈرى لەپەرگەرتەوە بىت.

پىشکەشكىدىن

بە رۇحى پاڭزى باوكم، كە نىزكىرىن ھاوريى مىدىلىم بۇو، ئىستەش يادى ئەو ھەر دەم دەم خاتە گريانەوە، پىشکەشە. بە ھەناسە پاڭزەكانى ئىستەي دايىم، كە لە وىيەوە فېرى خويىندنەوە و نووسىن بۇوم... ھەوكەش بۇ دابران و غور بە تم دەگرىيت، پىشکەشە.

بە (كەريم كاكە) كە بە كېيىھە لە نووسىن، شاكاران دەخولقىنىت و گىرانەوە لە شىرىن كردىمەوە، پىشکەشە. بە (بەدران حەبىب) بە يادى ئەو شەوانەي بەزمان دەگىپا و لە سەر ھەموو شتىك گفتوكۇمان دەكرد، لە خواوه بۇ خاڭ، لە سىاسەتهوە بۇ زمان، پىشکەشە.

بە پاشاي ھونەرى غەمگىنىيى كوردى (فەرھاد زىرەك) كە ھەموو ئىوارەيەك بە دەنگەكەي، بۇ نىتو قووللايىيەكانى ناخمان گەشتى پى دەكىدىن و وەك ئاوىتنە خۆمانى بە خۆمان نىشان دەداوه، پىشکەشە.

بە ھەموو كورىزگە و كچىزگە ھاورييكانىم، كە لام زۇر خۆشە ويستىن، پىشکەشە... بە ھەموو ئەوانە پىشکەش بىت،

چۆلی فایه‌ق

کە وەک من شىتاتە چاوجاوانى لەگەل ئىوارانى شار دەكەن.
ھېندەش نا، بەلكو بە ھەموو خوتىنەرىتكىز بېشىكەشە، تەنبا
يەك كەس نەبىنى، ھەرگىز بېشىكەشى وى نەبىنى، ئەگەرجى
ھەۋىنى پىنگەيىنى ئەم كىتىپەش، نەو بۇ.

ریخوشکردن

نیواره داده هات، سالار تله فونی بق ده کردم، ”ئوه له کوییت، وهره بناری قه لاتى، با هیندی گەززه له فیکری ئەم شاره بدهین“.

نیواره داده هات، هىمن له نيو شره كروله كلاسيكىيە كەيە وە زەنگى بق لىدەدام، ”كاکە له کویى؟ من والە سەرتايى جادە خۆلە كە وەستاوم، سنورى من تا ئىرەيە..“ هیندەي پى نەدەچوو (نەبەز، پىدار، سافى، كۆسار، ئاران، سەرق، شاكاو، پىشەوا، ئاگرى، راميا، راكار، كەوگەس، بەھرۇز و كۆثار) بە تله فۇنىكى من كو دەبوونە وە، له بەرزايىيە كانى قەراغ شار، بە دەم جەوجهەي گريان و پىكەنینە وە، خورمان ئاوا دەکرد و لە دياريدا مالان اوایيمان لە نەگبەتىي پۇز دەکرد....

نیواره داده هات، هەكارى يەك جۈرك غەمى دەخستە كۆشىمە وە، منىش قىل قىل گوينىزى دلزاريم بق دەشكاند، لەگەل هندريتن، مستەفا، بارق و پىدىقى، كۆپەندى پىنگە يىنمان دەكىرا...

ئیواره داده‌هات، یوسف پیوه‌ندی ده‌گرت، "سبهی به‌ره بیانی خوت حازر بکه، سه‌رجیبیمان ده‌گهل سرووشت ههیه و خومان له که‌ژوکیوان نوی ده‌کهینه‌وه".

ئیواره داده‌هات، زانا له بردگه‌ی مالیمان به‌دهم دیددیده‌وه ده‌یگوت، "ده وهره، با بچین بق لایه‌ک، تا هیندی ده‌ردی دلمت بق بیان بکه‌م".

ئیواره داده‌هات، ئەرشەد نامه‌یه‌کی ده‌نارد: ماره‌باب له‌کویی؟ ئەوشق لای مەچکو دیار به، عیشق غەریبی کردووین، بق دیداری مه چاو له رئیه".

ئیواره داده‌هات، سنه تەلەفونى ده‌کرد، "ئەوه له‌کویی، ده وهره، با ئەم ئیواره‌یه‌ش به مەکرى دلان، تەشقەل به داروبه‌ردی ئەم شاره بکه‌ین".

ئیواره داده‌هات، ئىسماعیل له بازیزه‌وه تا مال، به پییان، به گفتوكويان، شەقامه‌کانی شارى پى ده‌کوتامه‌وه.

ئیواره داده‌هات، دايکم ديسان له ناندینه‌که‌ی ماله‌وهرا ھاوارى ده‌کرد، "ده به خۇ كەوه، ئیواره‌یه، نیوسەعاتى دى پاسى بازارى نامېنیت".

ئیواره داده‌هات، کابرا به ناز و مەکران، ديسان لى نە‌ده‌گه‌را، من چاوم به سبهیان بکه‌ویته‌وه.

له ئیواره‌یه‌کی مەندەھوشدا نە‌بەز ناوینکى پەر له ھوشيارىي بق ھەلبۈزۈرم... له ئیواره‌یه‌کى رەشدا، ئەستىزه تاراي سېھى پۇشى... له ئیواره‌یه‌کى بهاريدا، ژيانى باوکم پايىزى به سەرداھات و گەلای تەمنى وەرى... له ئیواره‌یه‌کى گەرمدا، به دلىكى سارد، شار مالاڭاوايىي لى كردىم... من

فاتن ئیوارانم بنوو سەوھ

ئیوارانم خۇش دەۋىت، دلشادى و دلزارى ئەو كاروانەي
تەمەنى پۇيىوم، لە باوهشى ئیواراندا بۇوه... تەنافەت لە
نكارى ھاپرىيانەوه بە (كۈرى ئیوارانى شار) ناونرا بۇوم.

رۆژی یەکەم

تاله تیشکە کانی خۆر، لە پیچى بسکو لە کانی قژى، لە بەرچاوى
هاوشارانم، مەشخەملى جوانترین تیشکى خودايى بۇون.
هاوشارانم باوه‌پيان به راستيىنى چاوى خوييان نەمابۇو، لە¹
چاوى خوييان به گومان كەوتبوون. بۇ سەلماندىنى نەشيان
و نەگونجانى ئەم بىينىنە، بەلگەيان به ئايەتى (ما زاغ البصر)
دەھيتىايەوە، بەدەم حەپەسان و واقورمانەوە، قەولى (لن
ترانى) يان، دەخويىندەوە.

دايىكەم دەيگۈت، "بۇنوبەرامەمى ئەو مىغەكى ب
سېنگوبەرقىكىوە كىرىبۇو، لە بىنى ھەموو گولى، كە لە زەرى
سەر دەر دېتىن، خۇشتىر بۇو".

لەسەر قادر مەكانى بنارى قەلاتى، لەكىن كامىرى چايخانەي
سازقان، بە شىوهى دارى عوود، بەو بەزنوپالا قىقىيەوە،
ئەربىتلەي بۇدار دەكرد.

سالارى موھەندىيس، وەستايى تەدرىيس، كانگەى ئىلھام و
مامۇستايى مودەرييس، بانگى كرد، "لە وەرە كىزەيى مرقىلىقىست".

چو لى هیندهی ياد كردوسيت، له مه وا بسو تو مردوسيت،
 چما ئوه ئاتو زيندوشيت؟ دهی بلۇ با بزانين، چقۇن به
 خورپەي دلان، گەرد و غوبارى بەرچاوان، رادەمالىت؟“
 عاصىيى عەفرى، كورسىيى بنه خۇى، بۇ كىزەيى مرقدۆست
 بىردى سەرەوهى قادر مەكان، تا بەسەرى بکەويىت و لەنىو
 ئەو حەشامەتە، قىسە بۇ خەلکى چەقى شار بکات... بەلاش
 ئەرشەد نىيە، عاصى مەعلانە، دەيزانى لەشى ئەو نازدار
 حەيرانە، له پىچكە باغەكانى كورسىيەكە نەرمىرە، بۇيە ترسى
 كەوتى فاتى و شكانى كورسىيەكەي نەبۇوا!

كىزەيى مرقدۆست، به دەنگە ئەفسۇناوېيىھە
 خارىقولقا عاداتە كەيەوه فەرمۇسى،

”ئەي ھولىزنىشىنان، ئەگەر دەتائەويىت رۆمىيانە بىزىن،
 ئەوا دنياي (مهولانا) ئەم خەسلاماتى ئىدان:

* پىزگرتى مرۆڤايەتى، پوكتى يەكەمى ئىمامە.

* كافربۇون بە مرۆڤ، گەورەترينى كوفە.

* مرۆڤ، چەقى ژيانە. كەعبە بەدەورى دلى مرۆڤدا
 دەسۈورپىتەوه، تەوافى مالى خودا زيارەتى كەعبە يە بۇ رۆح.
 * باوهەربۇون بە فەرەدىنى و مەزھەبى لە ويشهوھ بەرھو
 يەكبوونى بالاى دينەكان.

* پەتكىرنەوهى قورخىركەنلى ھەقيقتە لە تاكە ”دین،
 نەزاد و پەنگ“ يىك. دنيا كەمەر و ھەقيقتە پشدىنە، پشدىنە
 ھەقيقتە بە كەمەری ھەر ھەمووان بادراوه تەوه.

* دژە ئاقىدەي زەبرى و باوهەربۇون بە سەربەستى و
 سەرپشىكىيى مرۆڤ. هاتن و چوون، جەبرە. لە ئەوه ياندا
 مرۆڤ ھىچى بەدەست نىيە، لى نىوانى ئەو هاتن و چوونە،

نازادی و سهربهستیه. خوت نه خشنه‌ی پی خوت نه کنیشیه

* روح پهروهرده بکریت، مه عنه ویست په رهی پی بدریت

حسین بتو رووکهش نه کریت، گهر ویست زیکری خودا

بکهیت، به مؤسیقا و سه‌ما دهیکیت

* تیکلی خراپه کاران به، خه تباران بمهرو جوانی و

چاکی، راگویزه هه ما نهوانه‌ی خملک به چاوینکی سووکوه

لینان دهروانن، تو به شانازیه‌وه دهست بخهره نینو دهستیان

و هاوهلیان بکه.

* گرنگی بهوه مده کهی مردن دی، با سوخواسی مردن

و نیشانه کانی قیامت به سه چووه، هه رهه رفذهی تو

دهبیت به رینوار و پی عیشق دهگریت به، نه فخی سور

لی ده دات.

* له نینو گوفه ک بو پاکڑی بگهربی، له کمنیو، کمیو

بدوزه رهوه.

* به بی عیشق مهژین، تا به سهربه رزیمه‌وه بمن، ئالخ

نزمترین مه رگ، مردن به بی عیشق.

کاملى چایی دهمی بووبوو به تملی تمقیو، له

به رامبیریدا فرزهی لینوه نه دههات.. له هینکرا له شکری چولو

خودالله‌مکی قه لاتنی هات، عه زازیل له وینده‌ری هه لان

ته‌هه‌ری هاواری کرد، "عه شتار) ای خود او هند ده فه رمو ویت

فاتنی به خیر هاتی."

رۆژی دووهەم

نووسراویکم خویندەوە: ھەموو راستى و راستويىزىيىك، باش و ستايىش كراوه. تەنى راستويىزىيى سىخور نەبى، سىخور، تا راستىر بېيىزىت، پىر ھەقىقەت دەنیزىت. ھەموو كەس درقى لى ناشرىينە، ھەر سىخور نەبىت، تا درقۇزىتىر بىت، لەنیو بۇونەوەردا جوانتر دەر دەكەۋىت.

گوتى،

”دەي ھەموو درق و درق كىرىنىك“ خراب و لۇمەكراوه
تەنى درقى دەپىا نەبىن، ئەۋيان زۇد چاك و ستايىش كراوه.“

يەكىن پرسى، ”ئەمە چۈن؟“
وەرامى دايەوە، ”ئەدى (مەحوى) باشتىرىنى درقىيەكانى
ئاشكرا نەكىرىد؟ وەختى لە سلىمانى، لەسەر بانى خانەقاكەيەوە
فەرمۇسى، ”بە ئاۋى تىكەپشتنى ئىمە، دەپىا ھەر سەرابىن
بۇوْلە درقى وجود باشتىر و راستىر؟“

فاتن (تەلمۇود)ى دەخويىندەوە، لە بەرە خۆى دەيگوت،
”كابرا، وەي ئەگەر من لەجىئى مەحوى دەبۇوم، وەهام دەگوت،
(بە ئاۋى تىكەپشتنى ئىمە، ئىندارىنى ھەر سەرابىن بۇو...)“

چۆلی فایهق

و هرن و هرن، لە (خوزه عبه لات) ئى رىوايەتە كانى نېتو ئەو
كتىيانە بروانن، چۇن وەك ساقىيە بىنگانە كان، شەرابى درق،
دەگىرپن.

گوتەم،
كىزى ئاكەسى، دىن و دنيا، راست و چۈپانى چاوانن،
چاوه كانىشت خقت نايابىنى، تەنچ لەنيدۇ چاوى ئەوانى دى
دەيانىنى، بقىئىن لېت بۇون بە سەراب."

فاتى، "باوانم، من (دىندارى) ئىژم... ج نەينۆكى دى نىيە،
بەدرىۋايسى شارستانىتىيەك، بچمى (دىن) لە ئاولىنى دىندارىسى
وان، دىتراوه... هەر ئەويان بە دىن نىشان داوه... دىنى ئەو
پىرە، ئەلهەقى، بە لۇغەتى پادىنان، دىنە دىن ا
كىزى فاتى، خۆ وەزن و قافىيە شىعرەكەت، تىكۈپىك
دا؟"

فاتى، "كابرا، ئاخىر وەزن و قافىيەش، راستىيەكى بىوەزن
و درۆيەكى بىقاقييەيە!
شىوهى هەموو رۇۋانى سال
كە تەنبا بە(ى ھ كى نى س ان) وەزنه كەي، راست
دەبيتەوە.

ئەسل لە دنيا درق و تراوىلەكىيە،
مرۆف باش پەي بەم هەقىقەتە دەبات،
بەلام خۆى لە گىلىتى دەدا.
يەكى نىسان، وەزن و قافىيە كىشىت رۇۋەكانى ترى سال،
راست دەكاتەوە."

رۆژی سییه م

واعیزیک، لە مەجلیسی ئىرشادى قەلاتى، لەبەر خودا
دەنۇوزایەوە و دەینالاندە "ئەی خودى، وىستى مە، بە بىزەي
سۇلتان نەكىرىدىتەوە و بىز خاترى فەخرى عالمىن، فېرى
"نەخىر" مان بىكەيت."

كىزەي مرقدوقست، لەبان خانووه كەي كن مەرقەدى (شىخ
برايمى گەيلانى) ئىزىزەمىنى، نەعرەتەيەكى لىنى دا... مارەباب،
دەتكۈت فۇوى خوداي بەنېتو قورگىدا كراوه و بۇي ھەناسەي
رۆحىتكى ئەزەلى، پەخش دەكتەوە.

مەجلیسی واعیز، خەپ روويان تى كرد، كچە فەرمۇسى،
"واعیز، خاكت وە سەر تا كەنگىنى ئەو داماوانە لە
قۇرى دەنلى؟ عەيامىتكە بە نېھاتى وە دەستخستى بەھەشتى
ئاخىرەت، دوعاي لە دەستدانى بەھەشتى دەنلى ئەو پىرىءە
لەخويتىپتى!

ھەز خەلگىنه ئەگەر تەماي فېرىبۇونى "نەخىر" تان بە
سوغايان بىن، تاھەتايە چاوتان بىن ناكەۋى...
بۇ كوللى ئەخىر راكلەن مەيز پەيدا بېكەن...

چوں فایهق

بېز چىنلەپىش كوتىش "ئەخىر" بىنە ماۋىدەمىش "كەڭلەنەن"
بېز و مختى كوتىش "ئەخىر" دە بېرىقىن "سیاسەت" ئىبرىن
"سیاسەت".
واعىز دوش داما و بازارى نەما و پىزقى برا.

پۆزى چوارھم

شەو داھات، مەجلیس بە كۆتاھات، واعیز بە كىزھى گوت،
”خودات دەگەل بى، چاوى لەسەرت بى.“

ھېشته خوداھافىزىيەكە بەپايان نەھاتبۇو، فاتن بە رۇویدا
تەقىيەوھ و گوتى، ”کۈو كوفرى ئەۋالە دەكەيت؟“
واعیز بە واقۇرمانەوھ هاتە وەرامى،
”كىزى چ دەبىزىت، كفرى چ؟“

بە قورگى پېلە گريانەوھ، بەرسقى دايەوھ، ”جەناب، بلنى،
لەگەل خودا بى، نەك خودا لەگەلت بى. ئاخىر ئەمن چىم
تا خودا لەگەلم بى؟ تو پىت وايە خودا ھېتىدە بىئىش بىت،
دى دەگەل من دەكەۋى؟ مەحەممەدەل مىستەفا، لە قەبرەكەيدا،
تنۆك تنۆك فرمىسىك وەسەر شويىنكەوتوانى خۆى دەپىزىت،
تاۋى گوئى لە قىسى عەلەقوبەلەق و فەتوا بىسەرەكەنلىكىنى
ئىوهى كاھين دەبى.

ئەو كتىبەي نىيو رەفەي چوارھم دەر بىنە، بەندى
خوانەناسى بخويىنەوھ، برايمى كورى ئەدەم، لە لاپەرى ئى
(تەبەقاتول ئەلسۆقۇيەدا، دەبىزىت،

چوپانی فایه

خودا بنا نیوی ب به تر ناشنایه، ناتناسبت... نمی دهیم
حالی نه میان چون بیت که بیت ناشناییه؟
ئیوهی واعین، له پیتری دووهمن
ههش وه سهرتان...“

پۆژى پىنجەم

(خوداييان شكанд)

بە خەتىكى رۇقۇھىيى، لەسەر ئەو پىستە خۆشىراوه
نەخشىئىرابۇو، كە وەسەر دەرگەي غورفە چۈللانەكەي
سەعدۇوناواھدا، ھەلى واسىبۇو...

قرچەي نيوهپۇيە، گەرمایەكى وەتۋىيە، تىنى تىشكى
پۇزەكەي، سەرى كەچەلان دەسووتىنېت... بەو جەھەننەمەي،
حەشامەتىك زىرتەزەلام، بە خوتىمىھو، بەردىركى كىزەيان
گىرتووه... خۆم لەنۇيىان پەستا و توانيم خۆ بىگەيەنمه كن
دەرگەي. پاشتم لە دىوار و بىچىم لە حەشامات،
”ئەرى بەرازىنە، ئەنگۇ چىتان لەو كىزەيى دەۋىت؟“
حەشامات،

”کورە، كۆرە؟“

دە هيپەرو، نابىنى سووڭايەتى بە شعۇورى مە دەكتەن،
شاي بە سەپان نازانىتىن و لەسەر دەرگەي ئۆزەكەي، ئەو
كۆفرەي نووسىيە؟ كۇو لىن دەگەرىيەن، لە شارى مەي دىندار،
كۆفر پەرش بىرىت.“

چۈلى فايەق

من ئۇوه دەزانىم فاتى، ئىيمانى لە ھەموو يان بەر زىزىرە.

يېك بە دەنگى خۇم ھاوارم كرد،

”ھەرامە بە ھەرامە ئۇو كەسى قىسان دەكا.“

ھەر كە ئەمن وەھام گوت، دەتگوت بازىيان لەسەر
نىشتىووه، لە ھېكرا ويڭىرا كې بۇون.

گازى كىيژەم كرد، خۇى گەياندە كىن دەرگەي، نەو ئىرا بىتە
ئەودىسوى، جا كۇو دەۋىرىت، بابىم كۇو دەۋىرىت، كە ئۇو
ھەموو جەللاادە، فەردىيەك لە بەردى ھەلگىراوەي زېلدان و
گوفەكە كانى سەحرايىان ھېتىاوه، تا رەجمى پى بىكەن!

دەرفەتم بۆى رەخسانىد، ھەموو يانم كې كرد، لىيم پرسى،
”كىيژى، ئەوانە دەرىن، كوفرت كردىيە. ئۇوه وەيە؟“

كىيژە،

”كا كوفرى ئۇ؟ كوفرى من ل كىيىندهرىيە؟ كىيەن كوفره؟“
واعىزەكىيان تىدا بۇو، جارى زۇو دەستى بە تانه و تەشەران
كرد،

”كۇو خۇى مسەقەف كردىيە، زمانى خۇى لە مە گۈرپىيە،
كچم قەلاتيانى قىسان بکە.“

فاتى،

”ئەمن سەربەستم، ھەم بە زمانى دايىك و شارى خۇم
قىسان دەكەم، ھەم بە كوردىيەكى پەتى و پەوان دېمى
گلى داوهشان بېق ئەوانەي، نەتوانىن جىڭ لە زمانى شار و
كەرەكەكەي خۇيان، بە زار و زمانىكى دى بىرىن.“

واعىز پۇوي تى كرد،

”دەي خۇت مەدزەوە، ئۇو كوفر كىردىنەت لە چىيە؟“

فاتى، ”ئى كوا كوا، كوفرى ئۇ؟“

هاتھ و هرامی،
”ھے بیدین، ئەدیی نەتنووسییە
خودایان شکاند؟“
کیزھ، ”با“
عەرزى کیزھم کرد،
”بەرمە، مەيدانى تۈوه، وەرامت چىيە؟“
فاتن دەرگەی کرده وە، واقم لە بويىرييەكەی وې ما...
بەھىورىيە وە گوتى،
”ئەمن بېتىنم يان ئەنگۇھى خوانەناسىنە؟ دەھى ئەمن
بېتىنم، باكم بە دىين نەماوە، گەيشتمە خوداناسى، دىين لە
بۇ خوانەناسانە، مېشتا ئەنگۇھى ماوتانە بېن بگەن و تىن بگەن.
واعىزە فەندى، مېسى من كوفره يان مېسى ئەنگۇھى؟ بەلىن
خوداتان شکاند...“

واعىز، ”ئەستەغفiroللا، ئاخىر كوو قسەى وا دەكەيت؟“
كىزھى مرقدۇست، دەستى لەسەر لاي چەپى سىنگى دانا،
”گوتى،“

”ئىزروكانە، دلە
پەيامھېنى خودا لە فەرمۇدەيەكدا دەفەرمۇۋىت،
دل عەرسى خودايە.“
عارىفە كانىش گۈتىتىان،
”خودا لە مېيىج شوپىتىك جىسى نەبۇوهو، تەننى لەننۇ دلىكى
عاشق نەيىت!“

جا ئەمن ئىماندار بۇوم، عاشقىش بۇوم، خودا لەننۇ دلم
بۇ، چۈنكە ئەھى عاشقى بۇوم، لەسەر تەرىقەتسى ئىتوھ
لەبۇ نەتائىنېشت بىسى بگەم و قەتواغان دەر كرد، حەرام و

کوفره، دەگەل ئەو بىپىنە، ھاوسىر بنــ

دلتان نەشكەندىم؟

كە وايە خوداتان شکاند، كە پىتفامبەر فەرمۇويەتى، خودا
لەنىويەتىــ

دەي كىتەانمان كافرىن و كونفرمان كىرىوو؟

منىكى داماوى كەرىدەي عاشق

يان ئەنكى، كە خوداتان لەپىتاو دېتتان شکاند؟"

وەرام نەبۇو، دەمى هەموويان بىبۇوه تەلەي تەقىو و
بەچاوشۇرپىيەوە پەرتەيانلى كرد و ئەو دەوروبەرەيان
چۆل كرد.

پۆزى شەشم

ئەو گەلەي وابەستەي وەعزە، ژىنى شىرە، شەپرىيە شىۋەي
ئاقارى گوندى (عەزە) تا نادانى زىتىر وەسەر بىھۇي، وەعز
پىر وەپېش دەكەھۇي، ئەو گەلەي لە دارپازانى مارىفەتى
دەزىيەت، واعيز خويىنى بەستە زمانىيەكەي دەمژىت.
پۆزىك لە پۆزانى ژانى چەقبەستووپى مىللەت، واعيزىك
دەيقىراند،

”پۆزگارى مەيە، بارى كۆمەلايەتىي ولات، تەنن بە¹
مۇچىاريى ئىمە، بېتە چىكىرىنى و گوفتارمان بۇ بىرىنى
كۆمەلگە مەلەممە.“

فاتن كەوتە بەرچاوم، ئەويش لەو دەوروبەرەدا بۇو،
بىزەي دەھات!

”گوتم، ”ها بۇ پىتەكەنىت؟“
وەرامى دا، ”چى بىھەم؟ هەر دەبىت پىتىكەنم و گەمەم
پىتىان بىت، كورە خۇ شەرمىش ناكا، دى باس لە پۆزگارى
دەكەت!“

پۇوي لە واعيز كرد و گوتى، ”ئەتتوو ھەي كورە

پروژه‌لاتی، له بیرت چوو که پیری دهسته‌گیر دهیگوت،
 پروژه‌لات، پروژه‌نوای له خهوری هله‌سانده به‌لام خهوری
 لیسی خهورتهوه، پروژ له ئیوه توراوه، پوشنايیتان لى براوه
 پیخه‌فتان هر له نیو تاریکیی شه‌ویدا رایه‌خراوه... بەلئى
 وەعز بۆ تاریکایی شه‌وگاری ئیوه، زانست و ریساش بۆ
 پوشنايی پروژگاری ئهوان دانراوه.

سال دوازدهی مانگى، واعیزان قیزه‌یتیان، 'النظافة
 من الایمان' كەچى پیسوپۆخلىرىن نیوچەین، ئىرە پووه
 بۇگەننیه‌كەی دنیاپەي، وەعز بۆ ئەو خەلکە، نە بايە نە
 باران، به‌لام، چاوى بە ولاتەكانى ئەويىندەرى بخشىنى، دەھىنى
 بەبى وەعزى واعیزان، تەنلى بە سىستەمى پەروھريى تاك،
 ئارگىيۈمىتت و پىسا، پاڭزىرىن جىزىنى سەر پووى زەمینىن."

پۆزى حەفته م

لە واعیزەندیان پرسى، "بۇ ھیندە خوت بە وەعزان سەرقاڭ
و ماندوو دەكەيت؟"
"وەرامى دايەوە،"

**ئالە بەھەشتىن، ھەمم بەرزىرى يىت و پاداشتى زىتىر
وەدەست بېھىم."**

"سەير سەير، لە شىركى واعیز را بىتىنە، خۇ لە بەر
چاڭەويسىتىي تۆ، باشبوونى تۆ، ئامۇزىگارىيەت ناكا، بەلكە
لە بەر بەشى خۆيەتى، دەيىھەوېت لە سايىھى تۇۋە، جىنى
چاڭتىر لە بەھەشتىن وەدەست بېھىنى!
سەت بارەكەللا لەو ئىشە، خودى بەرەكت لەو
كەسابەتكەي بخات.

دنىای مە بۇيە داپزاوه، لەپىتاو وەعز دىزراوه، مەرۆقەپەروھرى
و مەرۆويسىتى، چەقى دنیابىيىنى ژيانمان نىيە.

باباى واعیز، لە بەر لايەنى مەرقىيى، لە ھەموو بارە سىياسى،
كەلتۈوريى و فىكىرييەكان نايەت بىتە بىنەگۈيت، بەلكە لە بەر
غەمە قىامەتتىيەكەي خۇى، دادگەي دواپۇز، خوداي بەھەشت

و جهه‌ننم، گیژوویژت دهکات".

کیژه‌ی مرقدوقست، و هاله‌ی هینابووه تو مارکردن.
له روزگاری ئواندا، هیشته ئنجوومه‌نى پیران، نه‌هاتبوروه
گزىرى. بؤيە منيش به قىلم رەساسەكەم، لەزىز ئەو
چەپکەوشەيەي ويدا نووسىم:

ئەمىستاش، له روزگارى سدا، باباي پانگخواز ئەوهى
ئەنكىز له روزگارى خۇناندا پېتان دەگوت واعىز- روز تا
ئىوارە لەسەر شاشى تەلەفزىيەنەكەي سەوكە شاشى
تېلى چىڭرەوهى مىنبەرەكانى زەمانى ئىۋەيە- گۈيە و شىن
و بولەباقىتى، تا بگات بە پارلەمانى. هىشته مىسى روزگارىنگىز
چىتىر بۇو، واعىزى عەيامى ئىۋە، لەسەر پەشىنگىز باش
دەلەورىن، نىدرەوبىيان بىز داگىرەكتىنى خانووه روکتەكانى
بەھەشتىن بۇو... ئەمما پانگخوازەكانى روزگارى مە گۈيانى
سەر (مى-ئېر) يان بىز (مى-ېرى) و چاوسقىرەكتەوهى
سەر تېلىيان بىز (پارە-سقىرەكەي) پارلەمانىتى، مەر قىامت
نا، دەياشىمان دەخلىن.

رۆژی هەشتەم

چەندى دىئم و دەبەم، گەرەكمە تۈوتى نېو قەننەكەم
دانەگىرسىئىم، كەچى دىتە كن لىوهكائىم و دەلىت،
”عەقل و دلت سىسە، فرمىسىك لە چاوانت قەتىسە، بى
لاموجىم دامگىرسىنە، چىي دىكەش مەللى چاشتىكى پىسە.“
”كۈرە ئەوه وەگىم كەدىت، رەنگبى باكم بە سۆتانت
ھەبى، چىت لە من زىترە؟
دە بسوتى، ھەى لە من سۆتاوتر...
دە دابگىرىنى، ھەى لە من بىرژاوتر...
تۆش لە تۈوخمى منى، تا زىتر دەتسوتىن، وجودت
گەرمۇگۇر و گرانتىر دەبى...
گىان! ئەو شىنە شىدارە چى بۇ وەبەر گىانم كەوت?
ئۆخەى خۆ فىتكى كەدمەوه...
ئۇوهق...
كىيىز ئەوه تۆى?
ج رەمالىنىك بۇ پرچبادانت... دە وەرە دانىشە كىيىزە
”مرقدۇست، ھىشتا زووه، بارگەى كۆچت مەپىچەوه.“

کيژهى مرۆدۆست، ”ئۇ، باسى كۆچت كرد، چتىكىم وەپىر
ھاتەوە، با مۆبایلهكەم دەر بەھىنەم، چاوى بە گوتۇوبىزە
بخشىنە، چشتانىكى زۆرمان دەسەر كۆچى گوتۇوه...“

”گوتۇوبىزى چىيى كىيىزى؟“

”ئى ئەدى نەتكوت لەدووى خۆم، چتىكىت گەرەك بۇو، لە
ئەندازىيارى هاوارىم بېرسە؟ ئەدى ئامۆژگارىسى تۇو نەبۇو، كە
لە ھزرى وى سوودى وەر بىرم و بىيىنم؟“

”نا، ئامۆژگارى نەبۇو، من ئامۆژگار نىيم، رۇژگارى
ئامۆژگارى باى باى، ئەوهى من تەنى پېشىياز بۇو و بەس...“
”دە يەللا دەرى، با زۆرى لەسەر نەپۇين...“ نارۇين... وەلى
من و ئامۆژگارى دانوومان پىكەوە ناكولىت نا... دەچىنە
زانكۇ، مامۆستا ئامۆژگارىمان دەكات... بە لاي مزگەفت
و كلىساوه تىدەپەپىن، ئامۆژگارى دەبىستىن... سەيرى
تىقى دەكەين، سىاسييەكانمان ئامۆژگارى بە گەل دەدەن...
رۇژنامەى بەرھەلسەتكاران دەخويىننەوە، بە ئامۆژگارى
ئۆپۈزسىونبۇونمان فيئر دەكەن... گۈئ بۇ رۇشىنېرانمان
رەدەدىرىن، بە ئامۆژگارى لە كۆيلەبۇون بەئاگامان دەھىتنەوە...
عاشق دەبىن، دايىك بە ئامۆژگارى خۆشەويىستىمان بۇ رۇون
دەكاتەوە... دەمرىن، ھەر بە ئامۆژگارىسى تەلقين مالاوايسى لە
گورەكەمان دەكەن... ژيان بە ئامۆژگار) ناچىتە پېوه، تكابە
شىنلىكى تر بەذۈزىنەوە.“ باشە دەرى تىكەيشتىم، ھانى سەيرى
كفتوكويىكەمان بکە... نا، راوهستى، خۆم لۇت دەخويىنەوە:
كىيىزەى مرۆدۆست:

”سلاو ئەندازىيار سالار، من كىيىزەى مرۆدۆستم، دەمەۋىت
لىت بېرسم:

يەكەم ھەفتەي بىباوكتى چۈن بۇ؟ لەم زستانى
تەمەنەتدا، بىباوكتىي، چ ھەستىيکى ژ بۆت دروست كردووه؟
لە دووی ئۇغرى باوهى، دىدت لە بەرامبەر زارۋىيەكانت،
لەبارەي ئەرك و پىوهندى، خىتى باوكىتى، نەگۇرپاوه؟“
سالار：“ ۱۲ سالە، جورئەتى قەلەمگىتنى نىيە، تا لەسەر
مەرگى دايكم بنووسىم، لەسەر مەرگى بابىم، نەك ھەر
جورئەتم نىيە، بەلكو توشى پەھبەت دەبىم...
سەختە... ”

نووسىن لەسەر باوک... لە ھەلوەشاندەوهى شاخىك
دۇوارترە..

نووسىن لەسەر دايىك... لە تىكەلگىرنى با و پووبار،
سەختىرە.

ئەگەر بىم بە (مايكل ئەنجيلۇ)ش، رەنگە بتوانم سەتان
پەيكەر داتاشم و ھەلتاشم و راتاشم، ئەمما دلىنام ناتوانم
يەك تاقە دىر لەبارەي باوکەوه بىنەخىشىم... ”

بىم بە (مانى)ى شاعير و شىوهكارىش، رەنگە بتوانم
تاڭوور و حافىز و مەولەويى لە يەك قوم شەرابى عەتتارىيدا
كۆ بکەمەوه، ئەمما ناتوانم يەك دىرە شىعر لەسەر دايىك
بنووسىم... ”

نووسىن لەسەر دايىه و باوه... سامناك و غەمناك و
ترازيديك و نۆستالىيېتكى ئەزەلى ب ھەتوانە... بۇونە
قەقنهسىيکى غەربىستانى رۆحە.“

فاتى، ”ئۇ سۆتام، باشە خۇت، خۇت، ھەستى دوورى،
چلۇنە؟ چەرخى فەلەك بەبى ئەوان، پۇو لە چى و كوى
دەكى؟ ئەدى ئەوان خۆيان، داخوه ھەمان ھەستيان لە فيراقى

ئىمەدا نىيە؟ ئاخۇ لاي ئەوان، ئازارى دەردى دوورى لە سىنە و رەحىان، پەنھانتىر نىيە؟ "سالار، "ئەو فيراقە، فيراقىكى ئەزەلىيە... تەنانەت لە دىدەنى سەرمەدىشدا حزوورىكى ئەبەرىيە، لەو دەمەيدا خونچەي بۇنى من پشکۈت، لە ئەبەرىيەتى دايە و بابهەمدا ترسى فيراق بلىسەي سەند... پۇچ وە ئەژنۇدا هاتەوە و زايەلەي كىشا، تا تەشقى وجود سەدai ھەلکشا و ھەر ھەلیش دەكشتىت...

باران دلۋىپەكانى لە ھەورى فيراقە

كېرىۋە رنۇوهكانى لە بەفرى فيراقە

سامى فيراق، لە سامى ھاتنە وجود جوى نابىتەوە، ھەردوو سام لە ئاوىنەيەكىن، ئاوىنەي حوزنىكى ئەسساسول- ئۇسۇسى جەوھەر و بىنەچەي خۇودى بۇنە... فيراق گەرمە، زۆريش گەرمە...

گەرمىيەك لە توخمى رۇڭ سۆتىنەر، بۇون دەكات بە سۇوتۇو...

دېدەن ساردە، زۆريش ساردە...

ساردىيەك لە توخمى زەمەھەرير، فيراق دەكات بە سەھۆل...

سەھۆل و سۇوتماك توخمى ئىمەن...

سېرىپەم لە بۇونمدا و سۇوت سۇوتەم لە فيراقىمدا

سېر و سۇوت توخمى ئىمەن...

سۇوتىك لە سۇوتەندا ھەر سۇوت و سۇوتناك بى، بە چ شەپابىك سارد نەبىتەوە...

سېرىك لە سېرىدا زەمەھەرير بى، بە چ شەپابىك گەرم نەبىتەوە...

شەراب بەر لەوهى لە لىيۇي پىالەدا بۇ سەر لىيۇي من
بىرژى، بۇوه بە سەراب... شەراب و سەراب دوو توخمى
ئىمەن.

فېراق لە بارى هەر حەفت تەبەقەى ئاسمان پىكەوه،
قورستىرە.

كىژى، لەتۇو وايە، دەواى دەردەمت كرد ھا؟“
من وھام بە فاتى گوت.

بىرىنى من كوللاوه، دىسان شارى دلەم بۇو بە كەلاوه. ئەو
بچمەى من كە لاوه... بەزنى تىك ئالقۇزاوه، شىوهى دارى
لاولاوه..

دار و دىوارى
چەق و كەنارى
سارد و گەرم
پەق و نەرم
بىرۇان و بىتدارى
ھەبوون و نەدارى... ئەو شارە
ۋىتهى ئەوانى خە كېشاوه

دە ئەوه فيراق لە فيراقى تەفرىق و تەفرەقە دەكەم... دەرۆم
سەرى لەوسەرى دنيا دەدەم، سا بەشكىم ھەموو توخمەكانى
فيراق بچن بەو لاوه...

فاتى، دەزانى چۆنە، ”مردن ھەر ئەوه نىيە بەديار
دواترپەى دلتەوه چاوت دابخەيت. مردن ھەر ئەوه نىيە
لەگەل كۆتا ئاخەئاخى سىنهت، سەرت بە عەردى دابدەيت.
ھىندى دىمەن و دۆخ ھەن، ئەگەرچى مەركى خۆت نابىنىت،
وەلى ئەوانىش جۆرييەك لە تامى مردنت دەر خوارد دەدەن.

ئەز بە دىتنى، كەوتىن و لىكەوتىنى كەسانىكى، كە پىشتر دىومن چ مروقانىكى نەجىب و خانەدان بۇون، چاوم خەلتانى خويىن و دىلم ئاۋىزانى غەمان دەبىت. وەى چەندم لەو بەرزمەرقانە دىوھ، دواي عەيامىك سەربەرزانە لە ژياندا، كەوتۇونەتە رۇڭارىكى پەش و نارپىك و ناپۇوتى زىندانىي ژانەوھ. لە ھەقىان چەرخى فەلەك قەدەمى شكا، زەمانە سېلە بۇو، بە ھەزاران نالىنيش، نەدەخرۇشان و نەدەھەۋان... ھەر كاتىكى لييانم دەپوانى، دەمدى، شەو و رۇڭ پىشەيان ھەر گريانە. جا بۇچى نەگرین، كە ھەوكە بۇ ئەوان، رىۋى سەردارى شىئرانە.

لە يادمدا ئەو ھەميشە ھەيە و وىنەى لەبەر چاومدا ھەس، ئەو كەسەي بۇ من بۇوبۇو بە ھەموو كەس، بىرم ناچى تاوى، بە كەساسى و دلشكاوى لە دنيا دەر چوو، تەنيا بە ئاخ ھەلکىشانىك و بەس...

ئاخ، بەم ئاخەت، سەتان كەسەرت لەسەر دلان جى هيشت و ھەمووانت تەنيا و بىكەس كرد...

ئاھ بۇ رۇزانى كەيفوسەفا، قىتوقۇزى، دلكرابەيى، نەجاپەتى رۇڭ و بەزمۇرەزمى شەوان، حوبىاندىنە ھاوارپىيانات. با چاوشۇر بى لە ئاستى، دەورانى پې لە (بىنەك)ى و چاخى ھىچ و تەزى لە جەفا...

دەنگى ھەردهم لە گۈيمدا دەزرىنگىتەوھ، كە ھەموو جار وانەى دادەمى، دەيگوت، سەرمايە سۆزانىيە، چونكى چاوهپرووي نىيە. ھەركەسى دۆستى چوار وەرزەت نىيە، لەنیو سەرابى (مرۆف)دايە، زەرييف نىيە، ئامان ھاوپى نىيە...

داخى گرانب ژ بۆ خالىي ههوارى، مه جليسى پر عيشق
و شيرينى لەب و زارى. زمانحالى ده ردى، وەك (ميهرى)اي
شاعير دلى دەينالاند:

گەيشته عەرشى ئەعلا نالە نالە
لە ئازارى لهشى خۆم ھەر دەنالە
بە رۆژ ھاوار و شەو گريانە حالم
نىيە مەردى بېرسىتن ھەوالە
زىيانى خوش بۆ من ئەوهى، ئەوهى لە گەنجى و قىتىدا
ديومە، لە پىرى و كۈوربۇونەوەدا نەيىيەن...
ئەوهى لە ھەبوونى و دەستكراوەيىدا دىومە، لە نەبوونى
و دەستپانكردنەوەدا نەيىيەن.
ئەوهى لە شادى و سەفادا دىومە، لە شىوهن و جەفادا
نەيىيەن.

“فاتن مردن جۆر و شىوازى زۆرە، زۆر قوقوقوقور...”

رۆژى نۆيەم

لە بلاوکراوه يەكى ئەدەبىيدا، چەند شىعرىيەكى **چەلالەددىنلى**
پۇمى، بە وەرگىرانى من، هاتبوونە وەشاندىن. دوو نيوەدىرى
يەكىك لە ھۆنراوه كان بەم شىوه يە بۇو:

دویتن پۇيىشت و
چىرقەكەي ماوه،
ئىمەرۇ
تۇوهكەي چەكەرە دەكات...

ئىوارە فاتى تەله فۇنى بۇ كردىم، وەك تىچىننېك لە سەر ئەم
دىرلانە،

"دايك و باوك پۇيىشتىن، بەلام چىرقەكەيان ماوه، كە
تۇى تۇ."

ئەمەي گوت و مۆبايلەكەي داخست.

رۆژى دەيھم

لارولەنجهى، شەبائى كىۋى تۈورى لەگەل خۆيدا هىتا.
فاتى تىپەرپى، تىپەرپىنىك، سەت سۆفيى بەرمال لە شان،
رىشيان بۆ شەنگوشۇخىيەكەي راوهشان.
پېرىدەستەگىر فەرمۇسى، "دلى مىدوو ھىسى كەسىكە،
زىندۇرى بکاتەوە. ھەركەسىن دلى زىندۇو بکاتەوە، ئەو
خاوهنىيەتى": تاوى، دل لە زارى پېر ئەوھى ژنەوت، بە
مەشخەلى عىشق بەرچاوى رۇشەن بۇوه و ھاوارى كرد:
عالەم با بىزانى، من بق دەرمانى دەردىم ھاتم،
زىندۇوم كەرھوھ..
بەخوا قەسەم،
چىوت پاوانى پاتم، تا بىقىزى وەفاتم، بەندى داوى (وەفا)
تم.

پۇرۇزى يازدىھىم

فاتى بىتىنەوبەردى (خۆھەلۇھشاندەوە)ى بۇ دەگىزرامەوە،
وەك چىرۇكخوانىتكى پۇ چوو لەنیتو گىزبانەوەدا، باسى ئەو
ساتانەى بۇ دەكرىم، كە كىيىز و كورە مەولەويى تەرىقەتكان،
ويكرا سەمايان دەكىرد و دەكەوتتە نېتو حالى وەجد و
تەجەرۋەدەوە ھەنگىنىن ھەلۇھشاندەوە خود، پۇحى
ئەوانى پەرشوبلاو دەكىرد.

قسەم پى بېرى و لىيم پرسى، "ھەيھوو، ئەدى نابىئىن
تىنکەلاؤى نېوان پەگەزى نىر و مى حەرامە؟ خۇ واعىزەكان
دەلىن: سىتىيەمېنيان شەيتانە؟"

"تەماشا تەماشا، بەو حالەى دۆستى فاتىيى مەرۇددۇستى!
ھىشتا گوئ بۇ واعىزان پادەدىرى؟"

"نا، فاتى گىان، كىيىزە مەرۇددۇست، مەسەلە لە گوينىرىتن
نىيە، مەسەلە لە قسەي باوه."

"قسەي وان بىخەرە ھەواوه،
ئاخىر ئەوان چ ئاكايان لە شارى دل ماوه؟
لەسەر چىنى ناسكى دلى ھەموو مەولەويىك، بە خويىنى

نیو میشک (له ئەویندا سنوره کان تىكەلاو دەبن) (نووسراوه).
 من باسى هەلوه شاندنه وەت بۇ دەكەم، سنوره کان
 تىكەلاو بۇون، رەگەزە کان بەرھو يەکبۇون چوون. شەيتان
 کارى بەسەر ئەوانە وە نىيە، چون بۇى جودا ناکرېنە وە.
 ”ئى ئى، ئىستە له واوهتر و پاشخانى وە سەرھاتە كەى
 رابىعە، تىكەيشتم...“
 ”بەسەرھاتى چى؟“

چىت لى وەشىرم فاتى، دوينى بە يادى بۇى بىسكت،
 عەترى زولفت، كە هەموو جاران له نیو زكرى وە سەر
 رۇومەتم دەكەۋى، باسوخواسى (عاشيقاتوللا) ئى نیو كېلىرى
 (تەزكىرە تول ئەولىما) دەخويىندە وە.

له سەفحەى سەت و دوو، فەريدە دەيىنى عەتتار، له
 باسوخواسى رابىعەى عەدە ويىدا، دەبىزىت،
 ’شىخ (حەسەنى بە صرایى) گوتى: شەو و رۆزىك لە كن
 رابىعەى عەدەوى مامە وە، پىكرا باسى (تەرىقەت و ھەقىقەت)
 مان دەكىد. بە هيچ شىوه يەك، نە وە خەيالى مندا دەھات
 كە پىاوم، نە بە خەيالى ويىدا دەھات، كە ئافرەتە. وە ختنى
 جىم ھىشت، خۆم بە (مولىس) و ئەويشىم بە ((موظىس))
 هاتە بەرچاوا!

”ھەوكە ئەمن بە لاگىرت بىم، كورە بىنە ماچ ماچ. ئەم
 پىوايەتە دەخەمە نیو توپىزىنە وە كەم، بەھارى سالى دابى،
 له قۇنىيە، له سەر پىكەى ئافرەت لە سۆفيزمدا، پىشكەشى
 دەكەم.“

”بانچاوان كىزۇرى

دهنا با دوو چتى دیکهشت وئى بدهم:

رۇمى دەبىزىت:

”ئۇن ھار مەخۇرقۇ نىيە، بەلكە خەللاقىشە.“

يانى ھەر بەدېھىنراو نىيە بەلكە بەدېھىنەرىشە...

شىيخى ئەكبەرى سۆفيانىش، مەحىدىنى بن عارەبىسى

دەبىزىت:

”میراتگرى مەقىقىي مەعشۇوقى بالا، پەرتەرى جەمالى

خودا، ھەر ئۇن.“

ھەر ئۇن ئەمە مقامەي پىن بىرأوه، شىتوھى حەزرەتى ھەق،

بىن بە مەعشۇوقى دلبەرانەوه.

رۆژی دوازدەیەم

دهمه و نیوارهی رۆژیکی فره ساردى دەستپیکی زستانى،
بە جۆریک دلەم پر بوبوو، تەمام وا بوبو لەسەر قەلاتى
شارەوه، تىرتىر بەسەر چواردەورەمدا بىشىمەوه، بۆ ئەوهى
ئەم پېپىيە لە خۆم دەر بکەم و هەناوت دەر بدهم.

دەردى دل بۆ کى بەيان بکەم؟

كەسى ھەيە گۈئ لە ئاخەئاخى سىنەم بىگرىت؟
ئەى شۆخەكەم، چىتىكى وا بکە بە تو بگەم. ئەگىنا ئاگرى
ئەم عىشقەم، ھىند بەتىنە، تا بە زىندۇويى رادەگا، بە
مردوویش كفن و تابۇوتىم دەسووتوتىنى!

بە نازى چاوهكانت من زامدارم و بريىم ھەزارە،
ئىتر بەسييەتى چىدى موژە و ئەبرۇت، بۆ راوى دلى من،
وەك تىروكەوان بەكار مەھىتىنە!

بە نارى عىشق مەمنىزە جانا،

دەسووتوتىنى بە خودا كفن و تابۇوتىم

كفن و جىهانى رۇحىش، خۆى لەبەر بىرزاوى عىشقى من
راناگرىت...

(صافی)ات بۆ شەرخ دەکەم صافی!
 بە نارى عىشقاوە مەمنىزە جانا
 دەسۇوتىلىنى بە بالە كەن و تابوت
 بە غەمىزەتى تو بىرىنى من مەزارە
 موژەت بەسىيە لەكەل ئەبرۇت مەکە جووت

ئاھ لە لۆجيکى ئەويىنت مەپرسە،
 لە عەقلتەوە بۆى مەگەرى،
 هەرى، راکە، وەك راکىدىنی مامز لەبەر شىرى،
 ليى پابكە،
 ليى بىرسە.

ئەگەر عەقل لەسەررووی قۇناغى ھەستەوە بىت،
 ئەوا ئەويىندارىتىي لەسەررووی قۇناغى عەقلەوە دەبىت.
 لە مەنتىقى مەحەببەت دەپرسىت؟ خزمەتت بکەم:
 مەحەببەت خۆى (عىن المەنطىق)، بناوانى ژىرىيە.
 (راسىل) گوتى،

”ئەقىن، ژىرىيە و رەكەبەرىتىش، گەوجىتى.“
 حالىي عەرزم بۇويت؟

ئازىز، ئەو دلەي مەحەببەتى كەوتى، لەزىر مىھرى
 (رەبۇلەق) —، دوور لە غەمى ساختەيە، وەلى ھەردەم
 قەلەقە.

مەحەمەدەل مىستەفا گۇتوو يەتى،
 ”رەقەكان ھەممەچەشىن، لە عالەمى رەقەكان، كامە بە يەك
 ئاشنا بۇون و يەكىان گرتەوە، ھۆگرى يەكدى دەپىن. ئەوهشى

پکدی نه گرت و جو ایه ز بون، لیکدی دور ده کهونه وہ.^۱

دهی قه سه م

به پاکڑی دلدار،

پیوهندی تؤی نازدار و منی کولهوار، هر له ئاله می
ئه رواحه، وهسلی من و تو، بو خومان و بو خه لکی. میس باحه.
ئه وه چ سریکه، فینکایی دلت، خوی لم هموو
بهر بسته نیوان روحه کان: به دیوار، ماشین، بزرگ خانی،
زه ریا، چیا کان... قوتار ده کات و تیاندا گوزه ر ده کات وه،
له ئه مسے ری مهمله که ته وه دی، دلی خوازراوم فینک
ده کات وه؟

مه گه ر دلیش شنه شه مالی خوی نییه؟

که دی، له سه ر دلی من ده نیشینیت وه و تؤوی ئه مه لم
ده گه شینیت وه؟ ئوی چ کافربابه ئه و دله، هیچ ده موجه می
نییه و حسینی سوت که جگه رهی کیش بو ئه ته کیت، ناکات!

ئهی ته بیب و حه بیبی من، به عاله میی را بگه یه نه:

له نور شتان، ئه ز هیچ شتیک نازانم، وه لئن له شتیک،
هموو شتن ده زانم، ئا ئا، هموو شتیک له ئه وین و
خوشہ ویستی تقداء ده زانم.

به نیو یاران جار بدہ:

له هموو شتن ده ستوبن سهیم، وه لئن له مه حه بیه تی ته،
ده ستہ نگیترینم و به خویتم، نه قشی دلت بتو ده نه خشیتم.
خو نور نه مرپهوم، خو دئی توندرپهوم، وه لئن واي له
خوشہ ویستیم بتو ته، چهند توندر قیانه یه... ئای چهندہ
شیتanh یه... ته نی له خوشہ ویستیدا توندر چو، ده بیت باش

۱. الأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ، مَا تَعَارَفَ مِنْهَا اتَّلَافُ، وَمَا تَنَاجَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ

بیت، یان خراپ؟

ئەو شەوه لە خەونىدا (غەزالى) گوتى، "توندرپۇيى و
تىپەراندىن لە مەحەببەتدا، سى پىتى: عەين و شىن و قافى
بۇ دانراوه.

عەين و شىن و قاف پىك بنووسىتىنە، بىزانە چىلىنى دەر
دەچىت؟..."

"گورە چۇلى؟ ئەوە چەت لىن قەومايمى؟"

ئاولى دەدەمەوه،
فاتى، بۇ ئەوهى سەرمام نەبىت، شالەكەى سەرشانى
خۆى، خستووهتە سەر شانى من و لەوهتەى لىرەم قىتوقنج
لە دىارم وەستاوه.

"چى نىيە فاتى، با بېرىن..."

"چۈن ھىچ نىيە؟ ھەموو ئەو قسانەم ژىنەوت، كە لە بەرە
خۆت دەتكىرن و ئاگام لىن بۇو ورپىنەت دەكرد..."
"جوانە، ھىچى وا نەبوون، خۆت گوتەنى تەنلى ورپىنە
بوون..."

"ھاما، باوانە، مىرق كەى ورىتەى كرد، ئەوسا عېشىڭىكى
بەتقىخى گرتۇوه."

فاتى وەھاى گوت...

رۆژى سىزدىھيم

تا ئىستەيش ميلاد و ويلادهتى خۆم نازانم ... دەي چلۇن
بىزانم؟ ئاھر ئەمن، ھەر كە كەسىكەم خۆش ويست، ئەو
سات و ئانە ميلادى منه. دەي تۆش كە بۇويت بە ھەموو
كەسى من، ھىچ رۆژى نىيە، خۆشەويىتىي تۆ، نىتەوه نىيۇ
بوونى منهوه.

ئەز حەفتانە، لە ھەرھەفت رۆژەكەدا، لەدايىك بۇومە،
لەدايىك دەبىم و لەدايىك دەبەمەوھ...
خوات ھەبى، بەو حالە، تا مردن، مىزۇوى ويلادهتم
چۈن چەسپاۋ دەبى؟ سەرت لە فەرمانگەي ناسنامەي بارى
كەسىتىي شىۋاندووه، ھەي خودا سەرتلىنى نەشىۋىيەت!
دە ئەوه بىزانە، تۆ كەعبەي منى، قىبلەمى، تا ئەبەد لە
دەورى تۆدا، دەخولىمەوه. قەدەمى چەرخى فەلەكت بۇ
دەشكىيەم، كاروانى رۆژگارت لە بۇ دەھەستىيەم، فەلسەفە و
مەزەبى دىن و دەنيامت بۇ دەسووتتىيەم، يان وەسلى و وجودت
وەدەست دېيەم، يان بە ئاخەئاخى سىنەم، كەون و كائيناتت،
لە بۇ دەھەزىيەم.

چوپی فایهق

لە کاتى سەرئاو، لە مزگەفتى (نەججاران)ى قەيسەرى،
بە نامەي تەلەگرام، ئەو وریتەنەم بۇ فاتى پەوانە كرد، تا لە
فەوتان قوتارىيان بى....

رۇزى چواردىھىم

لەنیو بازارى گەورەي سليمانىدا، لە بەردەم مەزارى حاجى
كاك ئەحمدى شىخ، خەپسەيەك دروست بۇوبۇو...

من دوور بۇوم، بەلام لىيم ديار بۇو، ئەم خەلکە ھەر
كە بەرەو رووى دىن، لە ديارىدا ساتىمەيەك دەكەن و بۇ
خويىندەوهى سىنەي دەۋەستن.

وردەوردە نىزىك بۇومەوھ، ھەيھوو، ئەوه فاتىيە، لەسەر
ديوى پىشەوهى تىشىرتەكەي نووسىيويەتى:
”دېنى من بەلكە نىيە،
بەلكە دېنى منه.“

چۆلی فایهق

پرۆژی پازدەیەم

من:

”فاتى مردن چىيە؟“

فاتى:

”مردن (شوين) له (دۇخ) نىيە...“

فاتى:

”غوربەت چىيە؟“

من:

”غوربەت (دۇخ) له (شوين) نىيە...“

كامۆى چايچى:

”ئەرى ئەنگىز تەواون؟“

رۆژى شازدەيەم

فاتن کە لە سەفەرى ئەستەنبۇل گەرایەوە، دەگەيشتە ھەر
هاورپىيەكى، لە وەرامى (گەشتىكى چىن بۇو) دا دەيگۈت،
”زىان وەھايە ئىتىر...“

چەندان جار بق گەيشتن بە (نىزىكتىن) شت و كەست،
(دوورتىن) بى دەبىرىت.

ناچار پىيەكى (دوور) بق (نىزىك) يىكت دەگرىيە بەر...
گەيشتن بەم نىزىكىيانە، ئاواتىكى دوور و زىانىكى
بەردەواام بۇو.“

رپوژی حەقدەیەم

لە مانگنامەی (ھىچ)دا فاتى نيازى وا بۇ ئەم و تارە بلاو
بکاتەوە، بەلام بە ھۆى مردىنى (سۆران)ى ھاورىيەمانەوە، بۆ
دلىدانەوەى من، تەنبا لەنېتو دلى مندا بلاوى كردەوە:
نەزانىن مەرگە، مردىنە. ترسى مرۆڤ ھىتىدەى لە (نەزانىن)
كە بۇ، ھىتىدە لە خودى (مردىن)كە نېبۇ وەك پرۆسەيەكى
جەبرى. ترس لە مردىن، ترسە لە (نەزانىن)ى شويىنگاتى
مەرگ، ترسە لە نەزانىنى چۈنۈتىي زانراوىيەكى حەتمى. خۇ
نووستىش چشتىكى وەھاي لە مردىنى جوئى نېبۇ، ئەدى
بۆچى مرۆ ترسى لى نېبۇ؟ ھەر ئەوھىءە كە بە شويىنگاتى
خەوتىنەكەي زانا بۇ، بە (زانىن)وھ دەخەويت، پرۆسەي
نووستن، بە خەوتىنەكەي پېيەند بە زانىنى نەزانراوىيەكەوە،
پىوهستە...

مردىن سەرهەتا و كوتاي نەزانراوە، ترس لە نەزانراوەكەيە.
ھەرچى نووستنە، بە دەروازەيەكى زانراو بۆ ژۇورەوە دەچىت،
وەلى كوتاكەي ديار نەكراوە، لەنېوان زانىن و نەزانىن، زانراو
و نەزانراودا، گىرى خواردووە. مردىن (نەزانىن)ى ھاپىچە،

ترسەكەش لەم نەزانراوییە دایە. نووستن (زانین)ى ھاوپىچە،
نەترسانەكەش لە سايەرى ئەم زانراوییەوە دایە.
زىيان يەكپارچە نووستتە، دەستپېكەكەى خەوتىيىكى زانراوه
و پايانىتىيەكەشى ھەلسانەوەيەكى نەزانراوه.

رۆژى هەزدەم

کیزھى مرۆدقست، چوارمشقى لىنى دانىشتبوو، چاي كەسلى
لى دەنا، كە لىنى وەزۇورى كەوتىم، پشىلە تۈركىيە توكنەكەى،
زۆجى كردىمەوه و ساتىمى پى كردىم، هەر ھىنندەم زانى،
دەواودەو بەسەر كىيىخانە شەپرىيەكەيدا كەوتىم...
لەكىن وى، نە بايىه، نە باران...

قىتى كردىمەوه، كويىكى دەر ھىننا، بەدەم چۆپاندى
بلىقىپىدرابى نىئو كىرىيەكەى، دەيگۈت،
”چارەي بىتچارەي چارى من، چا و چاوتىن“
”فاتى، دىسان كەوتۇويتەوه نىئو حالى ھەلىتۈپەلىتانەي
سۆفييانەوه؟“
وەلامم نەبىست...

وشە لەنئۇ مندا خۆى مەلاس دابۇو، زمان دەرەقەتى
زوان نەدەھات، تا بە قىسانى بەھىنەت... ناچار بە بىدەنگى
’مەسىنەوېيىم خستە ژىر بالىم و دەرگەم كردىمەوه و لىنى
رۇيىشتىم.

ئەمن چۈزانىم فاتى وا بەدووم كەوتۇوھ، يەك بەدەنگى خۆى ھاوارىيەتى، "ھۆ عالەمینە، (س ۋ ف ئى) بۇونەوەرىيکى دل ھاكىراوه... (س ھ ل ھ ف ئى) بۇونەوەرىيکى عەقل ھاكىراوه..."

پرۆژی نۆزدیه م

خەلکى دلخۇشىي تۈيان گەرەكە
غەمى خۆتىان لەگەل بەش مەكە
بەلاڭىرت بىم كىژۇرى، مەولانا وەها دەفەرمۇسى، "دەبىن
لە زارى تۇو چ بېیسترى؟"
كىژەي مرۆدۇست گوتى،
"رەزىلى لە ھەممۇ شىتىكدا، كەيفان دەبات و چەوسزە.
تەنلى لە غەمان نەبىن، چەفادىزە. رەزىلى بەو رەھايىيەش
خراب و خويىتمۇ نىيە، وەختىن لە دابەشكىرىنى غەمنى رەزىلىيت
و كەس وەپېشىت ناكەۋى، ئەوسا زىدەتر خويىشىرىنى و
خەلکى پەتر چارەي تۈيان دەۋىن".

رۆژى بىستەم

لەزىر سىبەرى دىوارى (قەبرستانى شىخ مەلا رەشيد) ئى تەيراوه، دەگەل پىرەزنان دانىشتۇوه. لە من وايە فيرى كونە فرقۇشى بۇوه و كېين و فرقۇشتان بە كەچە و پەچان دەكەت، ئاخىر دەفعەيەك بە زمانى سوتاوم پىم گوت، "كۈرە پاكىكم لە ويىندەرى شۆلى دەكەت..."

زەينم بىق وەى چوو، هاتبى فيرىه كەسابەتە كەي بىكەت. كە ليى دەپرسىم خىرە لىرۇكانەيت؟ بە "خەريکى كېين و فرقۇشتىم" وەرامم دەداتەوە. كە زىتر خۇتى هەردە قورتىنم و دەلىم، "چ كېين و فرقۇشتىكى؟ چ دەكىرى و دەفرۇشى؟" دەبىزىت، "مەولانا فيرى كېين و فرقۇشتىكى كەدىمە، لەبەر هەندى هاتىمە ئىرۇكانە، بىزانم چىشىتكەم پى نابىرى."

"دە باشە دەى، شۆلە كەت چىيە؟"

گوتى، "ھەر ئەوەى كە عەرزى كەرمىم، "كىزىدى، ئەقل بىرقىشە، مەستى بىكە،" هاتۇوم عەقل بىرقۇشم و مەدەقۇشى پى بىكەمەوە.

چوں فایهق

ئى ئەمنى داماوى راماو، هەر دەبۇو بلىم، "لە عەقل و
ژىرىيەت كىرۈى،
ئۆخەى ئۆخەى
دل، بۇ گەوجىتىي ئەوانى دى
دەنالىيىنى چەشىنى نەى!"

رۇزى بىستويەكەم

حەزرتى (بودا) فەرمۇويەتى، كەسايەتى دەستخراوه، بە
ھەولدانە، ھەقىقەتى نىيە.

ئەمەى بودا فەرمۇويەتى، كىتىوی سى شەرىعەتكەش،
پالپشتىي دەكەن.

تۇ بۆ ئەوسەرى دنيايى بچىت، لە كەسىكى نەناسراو
پېرسىت، "تۇ كەيت و ج كەسپىت؟"
لە وەرامدا دەبىزىت،

"ناوم ئەوهىي... لەدایكبووى فلانە جىم... لە خىزانىكى
وەمالدا لەدایك بۇوم، كە ئايىن و زوان و رەگەزىان،
ئيوهالەيە."

بىرۇنى، كابراى نەناسراو، بە ھىچ شتىكى خۇئاسايىي
خۇى وەرامى نەداوهتەوھ، بەلكە ئەو جەبرەي كۆمەلگە
لەسەرى داناوه، بۇى دەبىت بە وەرام. لە (ناو و جى)وھ
بىگە، تا (دىن و زوان)ى باوانى.

بەلام ئەگەر كابرا لە جىيەكى چۆل لەدایك بۇوبا، تەنياش
لەۋىدا وەجىمابوا و ھەر وەتاقى تەنېش لەۋىدا بىزىابا، ئاخۇ

بۇ پرسىyarى:

”تۆ كىيى و چ كەسەيت؟“

چ وھرامىكى دەبۇو؟

وھرامى بۇ نەدەھات، چۈن مىرۇش لە خۇودى خۆيدا
بىىسىنۇورە، بە سىنۇور بەرزەفت ناكىرىت.

بەوە بۇت رۇشەن دەبىتەوە، كە كەسايەتى و كەسىتىنى
تۇو، تەمىيکە خستۇوتەتە سەر وجۇودى خۆت و بۇ
وھرامدانەوە پرسىyarى:

(تۆ كىيىت؟) تراوىلکەت لە كۆمەلگە وەدەست خستۇوه و
تارىفى خۆت، لە ژىنگەي جىڭىزىت كەسب كردۇوه. سىنۇورى
خۆت كېشاوه، بەر لە هەر چىتىك، (ناو) تۆقى داۋىت.
ناويش كۆتۈپەندىكى بەرجەستە نەبۇوى ھەستېتە كراوه.
ئىدى چ نادانىيەكە، شانا زىيى و چىشتى بىكەيت، كە خۆت لە¹
ھىنانەدىيدا بەشدار نەبۇوييىت و لە پىىدانى بە تۈودا سەرپىشك
و پىشكدار نەبۇوييىت؟

تا زىتر بۇ نىيۇ قۇوللايىيەكانى رۇح و ناختىدا رۇ دەچى،
ھەستى رەيسىزم (نەژادپەرسىتىي و رەگەزپەرسىتىي) و
فاشىزمى دىنى، زوانى و رەنگى... پىر لەنىيۇ دەچى.

ئىوارەي بىستوحەفتى رەمىزانى،
لە (پاركى شانەدەر) لە سەربانى گەلەرىيەكەوە،
فاتى ئەم و تارەي بۇ (كۆمەلەي خوشكانى يەكىرىتوو)
خويىندەوە...

رۆژی بیستودووه

ئەز چوزانم

ئەمیستاش ھەر بە شنەی رۆژانى سەیروسلووک،
پەروی كزى دەگەشىتەوھ و
شىنایى بە پۇحى دەدرىتەوھ،
ھەركى بۇي فەنسايى وى بىدا، مىخەكى پى دەداتەوھ...
ئاي لەخۆم بىئاگايى، ھەمدىس پلهى بەرزەفرىيى وەددەست
ھېناوهتەوھ، ئىستى لە خەلۇھتى 'قۇنيا' يىن ھاتووهتەوھ...
چ خەبەر لە من،
خۆ ئەوھ ھېشتا كىزى پىرى (زەمبىل فرقش) انه...
ھاومه شەربى (رابىعەي عەدەوى) يىھ و شاترین پىاو، بە
سەپانىش نازانىت...
بە ناخىرى گيانم، گىلىتىيى دەمارگىرييم كراشەيى كرد،
دەتكوت جەريدهم قووت داوه، رۆژىكى پەبەق، گالتەم بە
دشداشەيى موھەندىسىھ عارەبەكە و رەقسى ژنه توركەكە
دەكرد.

ئیوارەی ھەوەل ھەینىی ھاوینى، لەکن ویستگەی شەمەندەفەری (زەيتۈن بېنۇق) ئەستەنپۇلى وەستابووين، بە دەستە پەمۇئاساکەي، دەستى راستى گرتىم و ئاوىزانى رەوانى خۆى كرد.

فەرمۇسى،

”ئەي دوقسەت، مەيدى شەت ھەن، ھەر كە دەمارى (ناسىقنانالىزم) يان لەنىو گىز بۇوهە و حەشەراتى نەزەدەپەرسى خزىتىرايە نىويان، بەبىن يەك و دوو ‘يېھىشى’ بەشت دەبىتلىيان. ئەوهى ئەنگىزىكەن، خۇشەویستى نىيە، خۇویستىيە، تراوىلەكەي ناسىقنانالىزماتان بەرجاوا كەوتۇوه، نەك خۇرى. تراوىلەكەي ناسىقنانالىزم، يانى خۇيىتەشكىرنى لە جوانى و ئىدىيى ئەوانى دى، حەقىقەتى نەتەۋەپەيتانلىكىن گوم بۇوه، بە سەرابەكەي سەرقالان.“

پاست دەلىت، لەوەتەي وەمە، وەك ئەوهىيە «موو» لە زمانم پوابىن، تام لە هىچ ناكەم...

ھەر دەلىي ژۇۋەن لە چاوم چەقىوھ، رەنگەكانى پەلكەزىرىنەم بۇ جوئى ناكىرىنەوە...
وا بىزام پەرددەي گوېشىمى تەقادۇوھ، ئاخىر عەيامەكە چەلپەرینم نەماوه، چون هىچ پىتىمى ناچىتە گويمەوە...
مۇبايلەكەي لى وەر گرتىم، گوتى با لەنىو بەرنامەي نۇوتەكتە، ئەوهەت بۇ بنووسى:

دۆستى شىريينم،

كىژەيى مرۆزدۆست،

لە زستانى سالى شەپى داعش، لە ئەستەنپۇلى بۇى

نووسیت:

‘جوانی، بیونیکی خوده کیانی نییه، بیونی جوانی، له
خودی هیچ شتیکا نییه، بلکه له عاقل و دیده یه، که بری
دهروانیت و لیی را دهمیخت.’

رۆژی بیستو سییه م

بپیاریان دا 'کومەلگەیەکى نىشته جىئى' ئى نويى وابنیات بنین،
ھىچ رۆژىكى دووبارەت تىدا نەبىت، شارىك بى، ئەمەرۇنى لە
دوينى نەچى. كۆوه بۇون تا چىز لە 'نوى' وەر بگەن.
ھەموو بەيانىيەك، گوئىان بق نويىرىن گورانى رادەدىرا...
بە تازەترىن ستايىلى جلکوبەرگ لە چىشتنگاوان بەديار
دەكەوتىن...

بە تامىرىن و جياوازلىرىن خواردىيان بق جەمى نىوەرۇ
ئامادە دەكرد...

شەرابى نويىيان دەنۋوشى،
شانۇى نەبىنراويان نمايش دەكرد،
نويىرىن كتىپ و رۆژنامەيان بق دەھات،
ھەر شتىك نوى نەبووايە، لەم شارەدا دادى نەدەدا...
ئىوارە دادەھات، سەت كەناس، كارمەندى پاكەوان، لە
كۆلان كۆلانى ئەم كومەلگەيە پەرت دەبۇون، پى بە پى
بەرماؤھى چىزى نويىيان، پاكوخاوىين دەكردەوە. چاوى
خەلکى ئەم شارە ھەموو دووبارە بۇوهەيەكى دەبىنى، تەنى

"بەرماوهى نۇھ" و "كارمەندانى پاكەوانى" يان نەدەبىنى،
بۆيە ئەسلىن ج لاريان لم دووبارەبوونەوهىدە نەبوو...
من و فاتن، پايىزىكى كامل لم شارەدا، كەنناس بۇوين...

رۆژی بیستوچوارەم

دەگەل فاتیئى نغرق بۇو لە مرۆدۇستىدا، لەبان لەوحەيەكى
فرېيدراوى چەند سەت سالەي ئەو دەڭەرە، نۇوسىمان:

عەيامىكە، لە خانەقاي 'مەولانا' وە، لە خەلۋەتى 'سېخورپىي'
داین.

ھەموو پېوارانى پىئى ئەقىن، لە كىېركىيى كۆشش و
سلۇوكىبۇون بە «جاسووس»دا، ھەلپەركى و سەماي
رۆمىيانە، دەكەن.

مەولانا، وانەي سېخورپىمان، پى دەلىتەوە، بەلى سېخورپىي
جوانى.

وەك ناقۇلاترىن جاسووس، سېخورپى بەسەر جوانىيەوە
دەكەين و لەكۈي دۆزىمانەوە، ھەوال بە دۆستە جوانناس
و جوانويىستەكانمان دەدەين و ويڭرا خۇ دەگەينىنە خزمەت
جوانى.

پوژی بیستوپینجهم

ئەو کىزە مرۇدقۇستە، لە دىوی دواھى مۇبايلەكەى، بە خەتىكى چكولە، نووسىبۇوى:

”مەولانا فىرى كىردى، هىچ چشتى، لە مرۇف پېرۇزتر نىيە، مەگەر خۆى!“

گوتىم، ”حەيرانى، ئەدى كتىبە پېرۇزەكان؟“

گوتى، ”قوربان، كتىبە پېرۇزەكانىش، لەدواى مرۇقەوه هاتن، بەپىشى نەكەوتن، لەمە پېرۇزتر؟“

گوتىم، ”بىرۇزم، كاغەزەكان، بۇ باوهشىنەى بەزنى ئىۋە و هيى مە، هاتنە خزمەت مەرۇقايدەتى.“

رۆژی بیستوشەشەم

چاوى مە سېپى بوبوو، ھیندەى لە چاوه‌روانىي ھەلکردنى
ويدا، بىئدار بى... وەها توند دەيخورى، دەتگوت سەفیرى
خودايە، سەفارەتى قيامەتى داناوه و ۋىزايى بەھەشت و
دۆزەخ، بە ختمى وى، لى دەدرىت...

كىزەى مرۇددۇست، عەرزى كرد، "كابرا، ئىمە لە
مەولاناهو، فيرى ئەوه بۇين: با (مەزەب) يشمان لېكدى
جوى بىت، خۇ دواجار پىيى هەموومان، بەرەو خودايە. بە
دوو پىيى جوداواز، بۇ يەك ھەوار دەچىن. ئىتىر بۇ ھەر پىيى
خۇتت پى ئاوا و ماواي ئىمانە؟"

هاتە وەرامى، "دېنى خودا تەنلى ئىسلامە، ئىسلامىش، بە
پىپەويى سەلەفى سالىح. ھەر ئەوه "پى" ئاوايى و ئىمانە،
باقيى پىيەكانى دى، گوم(پى)يى و گوم(پا)يىه!
لە نۆرە خۇمدا، گوتىم، "واى كە بوختانت بە خودا كرد...
واى كە بىرپىزىت لە ئاستى نواند... خودا كە دېنى ھەيە و
پىويىستى بە دېنە، تا بلىيى ئىسلام دېنى خودايە؟"

وەك جەللادەكانى (ئەبۈوغرىب) گوتى، "داماۋ، مەگەر (ان

الدین عند الله الاسلام)ت له قور عانى، نه خوونديته وه؟“
گوتم، ”ههی داماوتر، ههش و هسهرت، ئهوه دهلى، (دینى
لای خودا) نه ک (دینى خودا)، خودا دینى نییه، هه رچیی ههیه،
بۆ لای وییه و منهت و باکی بە هیچ نییه. خوا دینى هه بیت،
چیدی خوا نامیتت، بە لکو پیویستی بە خوا ده بیت!
کابرا قیامه‌تی بەرپا کرد، ”ریی خوتان بگرن، ههی
سەرگەردانینه، بیدینینه...“

فاتئی هاوەلم، دەمەتەقیئی بە کوتا هینا و فەرمۇوی، ”وهی
ج شانا زییه کە بۆ منى ئىن، وەک خودا، بە بىن 'دین' م، دابنیی!“

رۆژی بیستوچهفته م

دوای ٤٠ رۆژ لە خەلۆت و مانەوە لە (قۇنىا)ى رۆمى،
كىزھى مرۆدۆست، لە كىۋى (قاسىيون)ى شامى شەرىفەوە،
زەنگى بۇ لىدام،

”ئەلۇو... ها كابراى بزر، ئەوە لەكويىت؟ خۆ گوتت دېمە
شامى، نەهاتى؟ منىش وا لىرەم...“

”لىرەم حەيران، لە زيارەتى (بىلالى حەبەشى) يم، لە
(مقبرة ال البيت)ى بەرى رۆژاواى دېمەشق.“

”زيارەت قەبۈول... دەبى، من چاوهپىتىم...“
”لەكوى؟“

”كىندەرىت مەبەستە، ئەۋى...“

”لە قاسىيون شۆر بەوە، لە دامىنى كىودا، بە كەسى بلنى،
ڈ بۇ لاي مەرقەدى، شىخى ئەكبار (بن عارەبى) پېنۋىنىت
بىكەت...“

”تەمام كابرا...“

لە خزمەت رۆحى بن عارەبى ئەكبار، بە خزمەت بچى
پاكىزى كىزھى مرۆدۆست گەيشتم. لېتى وشكىم، بە تەراتىيى

چاوه کانى وى، پىر ئاو بۇوهوھ. دواي وەختىكى زۆر لە
گفتوكو و پىاسەي شامى، داواي پىنۇتىننەكم لى كرد، كە
لە خەلۇھەدا، بىق دىندىننەخۆى، پىيى گەيىوھ و تىيى گەيىوھ...

گوتى،

”من بە تىپامانى ئەو ٤٠ رۆزەم لە خەلۇھەدا، بە پەرسىن
و زىكر و خويىندنەوە، لە مەولاناهوھ، بەھوھ گەيشتۈرمۇم:
”بۇ بەھەشت و دۇزەخ، مەرقۇايەتى پىوانەيە. لە دىنيا دەر
بەھوھ، ئەگەر خشىتىكتە خستىتە سەر بناغانەي مەرقۇايەتىيەوە،
ئەوا بەھەشتىتە، خۇ ئەگەر ھېچىشت بۇي پىتر نەكىرىدىت،
ماتوول لىتىت دەر نەمەنلاوە، ھەر بەھەشتىت. ئەمما، كە
چەندان خشتىت لىتى دەر مەنلاوە و لە بناغانەي مەرقۇايەتىت
كەم كەردوھەتەوە، دۇزەخىت... جا خوداي دەكىرد، غەۋسى
كەپلانى دەبۈرىت”...

رۆژی بیستوھەشتم

”بەرجەستە نین،
باھەشت و دۆزەخ، دەخن...
بۇ لەش نین،
بۇ بەخن.“
فاتئى دواى خەلۋەتى...“

پۆزى بىستونۇيەم

ئەوان دەيانگوت، "مۆسيقا، دەنگى شەيتانە، بقەيە، گوناح و
حەرامە."

كىزەيى مەرقدۇقىست، دەيگوت، "من لە مەولاناھوھ، فېر
بۇوم:
"مۆسيقا، دەنگى خودايە، بق زىكىرى وى و بق پەرسىتى،
هاناي دەبەمە بەر. بە مۆسيقا، خودا دەپەرسىتى.
فاتىيى دواى خەلۋەتى.

پرۆژی سییەم

گەورەم خودا

دینى تۆ، لە بىنەچەدا، ھەر يەك ھەقىقەت بۇو. لىنى بە¹
چىرۆكى جوداواز، لە سەر زارى پەيامھېتىنانت، بە مە گەيىتىراو
و پەيوايىت كرا...

گەورەم خودا

بۇ تەجەللابۇونت لە وجىووددا، لە نمايشى پېتەوت لەنیئۇ
شەرىيعەتكاندا، بە رېئى (خۆر)ى درەوشادا، ئاشنايى وەر
دەگرم...

گەورەم خودا

ئەز لە (خۆر) دەپۋانم. ئەمەرۆ كە ھەينىيە و سبەي شەممە،
خۆ لە سەر رۇوي خۆر، ھەينى و شەممە، نەنۇوسراون! ھەر
خۆرەكە خۆيەتى، كاتى لە ئەمەرۆي ھەينى دەر كەوتۇو،
لە سبەي شەممەش، وەدەر دەكەويىتەوە. پەقەنەكانى دىيش:
يەكشەممە، دووشەممە... شتاقىيان لە سەر رۇوي خۆردا
نەنۇوسراون و ناشنۇوسرىيىن...

گەورەم خودا

ھەر خودى خۆرەكەيە، لە چەند رۇزىكى جودا، بە شىۋەھى جوداواز، خۆى پىشان دەدات. بىنەرەت و بىنەچەى خۆرەكە، بە دەركەوتى رۇزە جوايىھەزەكان، گۈرپانىكى وەسەر نايەت. دىنەكانىشىت، لە بىنەچەدا خاوهن يەك پەگ و سرووشى خۆتن.

گەورەم خودا

ئەوهى جودايە، دىن نىيە، بەلكو شەريعەتەكانە، وەك رۇزە جوداوازەكانى ھەفتە، خۆتت تىياندا تەجەللا كردووھ. كە ئەم گۈرپانكارىيەنى شەريعەتەكان... وەپىسى پېرھوئى زەمانى و شويىنى، مىھەرەبانى و عالمىيەتى، خاوهنى پەيامەكان، دەر دەخات...

خودا ئەو شىڭدارىيە بەسە بىق تىق، كە لە دەرەوهى ئايىنىش، ھەر خودايى... راستە لەنیو ھەموو ئايىنىكدا ھەيت، وەلى خۇقۇت مېچ ئايىنىكت نىيە... ئەوهى ھەيە، ئايىنى مەيە... فاتىئى دواى خەلۇھتى.

پۆژى سىويەكەم

پۆژگارى لە (خەلۇھت)ى، دوورەپەرېز و كەنارگىر، لە ترۇپكى
ھېئورى و ئارامى، بەيانىان خۆر سەلاو و ئىوارانىش مالاوايى
لى دەكردىن.

مرق كاتى دەچىتە خەلۇھتەوە، گىان و قەلبى ھېنده
سۇووك دەبى، وەختى ھەلەستىتەوە، ھەست بە فرین دەكەت
و ترسى دەبى، بە عەردى نەكەۋىتەوە و نەنىشىتەوە...
شەويىكىان (پىرى دەستەگىر) دەستى فاتىيى گرت و گوتى،
”پۇلە، مىچۇغ ھېندهى غەم، بۇ مرقۇ بەوهقا نىيە. لە ساتە
مەرە ناخۆشەكانى ڈيان، جىڭە لە غەم، كىيى تر ئىمەى لە
يادە؟“

مەولاناش دەيىھەرمۇو،
”ھەر چىيەك دەيىخقۇم، لىتى كەم دەبىت. تەنبا غەم نەبىت،
ھەر جارەى دەيىخقۇم، پەتر دەبىت.“

بەر لە خەوتىن، ئەم رېتىنەننەيە لە من وەر بىرە:
”نەيلەننى بەختەوەرى، لەوە دايىھە، مرقۇ لە غەم و ئازارەكان،
شادى و كەيىف، بە ئەوانى دىكە بېھەخشتىت. گريانى وشكى

ناخى، بکات بە خەندە و بزە و بە دەوروبەرەكەي پېشکەش
بکات، وەلىن لە غەمان رەزىل بىت، ھەرگىز پۇستەچىي غەمان
نەبىت".

پروژی سیودووھم

(پەزىلى) ناشيرين و ناچىزە، لە خانەي خۇوه بەدەكانە، وەلىن
ھەموو دەم وەھا نىيە.

ج لەم پەزىلييە جوانتر ھې؟ وەختى لەنیو مەجلیس و
کۆپى ياراندا، بەرزەفتى زاروزانى خوت دەكەيت، (وشە)
و (رسەت) بەھەدەر نادەيت، بە ھەرزان گوفتارى خوت
نافرۇشىت. جوانە، ئەم كەمدووپەيەت، سەت زۆر پەويى
دەھىننەت.

ئەى ج چىشتى لەم (پەزىلى) يە جوانترە؟ تاوى غەمى
دنيا، وەك كىيىكى سەركەش بەسەرت دادەرمى، وجىوودت
يەكپارچە لەنیو بازنهى ھەرسى پىتى (غ ٥ م) دەخولىتەوە،
غەمى ھەموو دنيات لەسەر تاپق دەكرىت، ھەمووى دەبىت بە
مولكى تو. كەچى هيىنە پەزىلى دەكەيت، بەشى هىچ كەسى
نادەيت و ج لايەك بەشدار ناكەيت.

زىدە جوانە، جوانە ئەو پەزىلييەت لە غەماندا.

فاتىئى دواي خەلۋەتنى

رۆژى سیوسىيەم

”من تا ئىستە، تەنبا هيىندەم لەگەل تۇدا بۇوە، كە خۇشم نەويستۇويت. مەھىلە بىتازاركىرىن، بە مەنگاۋى دووھم بگات، كە بىقلى بۇونەوەيە.“

كە لە دامىنى كىۋى (قاسىقىن) لەگەل فاتن لە خزمەت مەزارى (بن عارەبى) دا لە شامى شەريف دىدارمان ھەبوو، دوو رۇحلەبەرى سەرشىت، خەريك بە رازۇنيازى خۆيان بۇون. لە زارى مەحبووبەكەيانەوە، ئەم دىرەم ژنەوت، كە بە عارەبى لەنئۇ كتىبەكەى دەستى، بۇ كورىزگەكەى دەخويىندهوھ.

رۆژی سیوچوارەم

حەزم دەکرد بزانم ئەو چاوگرتنەی لە چىيە؟
ھەر جارەی گوئى لە "دلبەرت ھات" دەبۇو، يەكسەر
دەستى دەخستە سەر چاوهكانى، بەرچاوى تارىك دەبۇو،
پۇوى خۆى وەر دەگىرە.
دەزانى چۆنە؟

ھېندى قسە ھەن، مرق ئەگەر دەيانکات، كەوتىن و
ويىانبۇونى خۆى مسوڭەر دەكتەت. ئەگەر ناشيانکات، وەك
بىزمار لەسەر دلى بە چەقىنراوى دەمەننەوە، دواجار دلى
كونكۈن و جەرگى لەتۆپەت دەكەن.

ئى ئەمنىش جەرگ و دلى خۆم خۆش دەۋى...
بە ئىمامى پەبىانى قەسەم، لەبەر ويىە كە دلى خۆم
خۆش دەۋى، ئەگىنا من لە خۆم خۆش بۇوم،
بەخۆشى، دەستم لە خۆشى شۇرۇيە،
دوافاتىحەي پاش دەنگەردىم لەسەر خۆم خويىندۇوھ...
توانيم تىنى بىگەيەنم تا نىما!
توانيم بلىم تەنیام،

مه‌توانم و تار نیم!

ئۆخەی

بە قسان کەوت،

دوای سالانى چاوگرتن، هاتووه دەردى دلان بۇ من بەيان
بکات، بە راھەتى گیانه‌وه دەلى، "دەزانى مەسەلە چىيە؟"
چاوى من شاياني ئەوه نىيە، پووی تو بىينىت. پووی تو
زىر لەوه بەرز و پاكىزترە، بىي بە قىمىتى پوانىن و نىڭاي
من!"

باوکەرەق، قورى كويم وەسەر بى؟

من تەنيا لهنىو چىرۇكى سۆفيان چتى وام بەرچاو
کەوتتووه...

لەبىرمە پۇزى لەسەر پووبارى "پۇخانە"ى كن مەزارى
"پىرى قەرمەچىوار" كتىبى (الطبقات الكبرى)ى عەبدۇھەبابى
شەعرانىيەم دەخويىندهوه، باسى يەكى لە (وەلى) يەكانى خوداي
دەكرد، دەيگوت،

"ئەو عاريفە، هەر جاريکى لييان بېرسىبۈۋايدى: حەز
دەكەيت هەوەلین كەسى بىت، لە بەھەشتىن خودا بىينىت؟
وەرامى دەدايىه‌وه، "نەك هەوەلین كەس، ئەسلەن حەز ناكەم
خودا بىينىم، نامەۋى ئېيىنەم. كە دەيانگوت، بېچى؟" دەيگوت:
چاوى ناچىزى من، كەنگىن هيى وەيە پووی پۇشەنى خودا
بىينىت؟"

چم وى نەما، دەمم بۇوبۇو بە تەلەتى تەقىو، هەر ھىتىندەم
پرسى، "مەگەر بەم شىۋەيە، خۇت ناكەيت بە عەبد و منىش
بە مەعبۇود؟"

ئەوه ئاهى سىنەيە يان ئەقىنى ئاسمانى؟

ئەوە چ مەقامىكى عىشقا؟“

سەرى شۇر كىردىو، لە بەرە خۆى نۇوزەنۇزى بۇو

و گوتى،

”شەمسى من و خوداين منا“

تەواو تەواو، تىنگەيشتم و پىن گەيشتم...

لىيى دا، پىسى گرتە بەر رۇنى، رۇوھو رۇوبار. تا

تاقة تم ھەبۇو، ھاوارم كرد، ”سەرت بلند بکە سەر، بەم

سەرشۇرىيەوە، بە پىدا مەرق.“

ئاورپىكى دايەوە، بىزەيەكى كرد،

”سەرشۇر كىردىن بىق عىشقا، سەربەرزىيە...“

فاتى، ”خودا عەقلېكمان بىداتى پىوهى بەرپىوه بېچىن!“

رُوْزى سیوپینجەم

ھىندى جوانى ھەن، بکوژن. وەختى قەلب و قالبىت وەبەر جوانىيەكى وەها دەكەۋىت، "لۇتبەرز"ى رۇحى (خۆپەرسىت) يەت دەمرىت.

ئەم جوانىيە، ھىزى ھىندە زۆرە و بالادەستە، پشتى ھىزى (ئىرادە)ى مەرق دەچەمېنىتەوە و "قەرار"ى عەقل بە چۆكدا دېنىت.

وەرە جوانىيەك، بىيارى ستراتىيىمى ژيانىت پى بگۈرىت!
ج سحرىيکى ويىھ، سەت سەعات لە دىارى دەمېنىتەوە،
كەچى وەك ئەوهىھ، بايى ھىندە وەستابىت، تا مېشىيکى
ニىشتىووى سەر كەپوو، هەلدەفرىنىت...
تاوى وەها، خۆزگە دەخوازىت رەسولىيکى خودا بۇوايت،
تا بە دوعايىھ، قەدەمى چەرخى فەلهەكت شكاندبا، خۇرت
بۇي، پى راگرتبا، تاھەتايىھ، بەزنى تۇو، سىبەرى سىماي وى
با.

ئەو جوانىيە لە ھىندى شويىنە، تۇش كارت لەسەر ئەم
شويىنە وەستاوه. ئەگەر سەركەوتۇو دەھىت، جارىيکى دى'

پیت بے کوچه‌ی بونی نه و جوانیه ناکه ویته وه، بقیه ناجار
تۆ میوای شکستخواردن دهخوازیت، تەنبا بق نه وهی جاریکی
دیش، پیت بے هواری نام جوانیه بکوژه بکه ویته وه و
چاوت بے دیتى، زولف و نه گریجه‌ی بکه شیته وه... شکستی
خۆتت ئاواته، بے ئاواتى نه وهی جاریکی دى پیت بەو شویت
بکه ویته وه و چاوت بەو جوانه گەش بیتە وه...

فاتى گوتى، "من نەم جوانه ببینم، پىى دەلیم: جانم، باكت
بە قیامەتى نەبى، فېرددەوسى نە علاى بەھەشتى مالى تۈوه،
ئاھر ئیمانى سەتان مرق، سرۇى جوانیه‌کەی تۆيە، وەختى
پۇخت حەشر بە مانگى تابان دەكەت، ويڭرا دەبىئىن:
**جىزىيەكە، بەم جوانیه وە، دەكەل بەرچاویس نام
شەنگوشۇخوھ، خودات نەبى.**"

من باوه پىيم بە ئەمەھىيە، ئەلەھەقى قىسىمەتىان، بەس،
وەختى نەم جوانیه خويىنى چاوم دەرىزىت و ئاولە دلم
ناھىيەت، ناچارم بلىم،
"خوام لەم جوانیه نەماوه."
فاتى لەودا ناحەقەم مەگرە...

رۆزى سیوشەشەم

زور جار، ئەگەر دیتومە كەسىك دلى لىم رەنجاوھ، گوتومە، "چى داومى با لىم وەستىنى" رۆزانى كە له پەرىھەزاريدا رام دەبوارد، كەسانىك جاروباره دەيانە ويست يان بە دەم دەيانگوت، "دەمانەۋى پۇولت بەھىنى". دەمگوت، "سوال ناكەم، كارم بۇ بەقىزنىھە. لەو (نامەۋى) يەمى من ئىستىفادەيان دەكرد، لاي ناسياويىكى من دەيانگوت، "پياويىكى كەللەرەقە پۇلى دەھىنى نايەۋى."

ئىستەيش هەر جارى چاوم بەو (سەيوان) دەكەۋىتەوه، كە له زىريدا ئەم گوفتارەى (مام ھەزار) بۇ وەخويىندىم، لەرز دەمگىت و دەقەسرم. وەك ئەوهى دەستم بە 'تايت' وەشۈرم، بۇ گەرمبۇونەوهەم، پەنجهكىنام لە يەكترى دەخشىتىم. ئاخىر بارانى بەخور و ساردىيە سېركەرەكەي ھەنگىنېنى، ھەولىرى، بە ژوانىكى ژىر چەترى نەبا، زەلامم دەويىست، بەرگەي گرتبا.

لىتو بگات بە لىتو «كۈورە ئاگىرداڭ» چى دەبى، ئەدى ئەگەر رۇح بە رۇح بگات و سەنۋورەكانى يەكتىر تىكەلاؤ بن،

چی پوو دهدا؟

له مامؤستایه کی وانهی 'کیمیا'م پرسی، و هرامی ویش
عهنتیکه بسو، دهیگوت، "وهک هیندی و شه چون مهه لیان
له ئیعرابی جومله دا نییه. ئه و پله گەرمییهی ئەتۆش باسی
دهکەيت، له دەرەوەی پیوەر و پیوانەکانی کیمیا و خیمیادایه."

چیتان لىن بشیرمهوه؟ باس باسی خۆشویستان بسو،
ئەمن دەمویست ئه و هەرگیز داوا له من نەکات پىی بېیزەم
"خۆشم دەویسی" دەمویست 'مونەرى خۆشویستان'م لىن تەلب
بکا، چون هەر چارى گوییم له خۆم دەبۇوه وە كە دەلیم
"خۆشم دەویسی" ھاستم بە منات دەکرە، هەر وەختىكىش
خۆشویستان، منەت و بەرامبەرەكىيى تىن كەوت، ئەوا له
مونەرى خۆمى خۆمى دەكەويت.

ئه و گوفتارەی مام هەزارى، له سەر وى بەلگە و بۇ من
پالپشتى بسو، دەی فېركىدنى هونەرى خۆشویستانى له کوئ
و پىدانى خۆشەویستى له کوئ؟ دیوتە وەك ئه و دۆستانەی
مام هەزار، كە بە ئەويان دەگوت 'كەللەرەق' تۆش له پاي
سوالنى كىرنى خۆشەویستى بە من دەلىيى دلەرەق؟

من دەزانم چى ئەم دوو شته بە يەكترييە وە گرى دەدات،
وەلى بۇيى ھەيە ئەوەي من وەخويىتىت، بىت بلېت، "پەككۈوف
ئه و كورپۇزگە يەش دیوانەيە، دیوی لى بسوو بە خىتو، خىل بە
خىل، هەرمى بە هەرمى و (مەمى) يش بە نەي..."

لەنیو ئەم ورپىنه، شەتەحات و خوزەعبەلاتانەدا ئه و
گوفتارەی (مەئمۇون)م هاتەوە بىر، كە بەرى پىنج سالان،
لە كىتىسى "تەنبىھول غافلىن" لە حوجرەيدا، وەها هىتابۇوە
وەرگىران:

”دۇستان وەسەر سى چىن پەزلىن دەكرىن.
 چىن وەك نان، ھەمى دەم پېتىستان بېتىانه.
 چىن وەك دەرمان، تەنبا ھېندى جار، پېتىستان بېتىانه.
 چىنىكىش وەك دەردىن، ھەرگىز پېتىستان بېتىان نابىن.“
 ئەو بۇ من، لەم ياسايدىش دەر چووه، بە يەك جار
 ھەرسىيکيانه.

كاتژمير دووى دواى نىوھەرق بۇو، رەقى سامى ئىين
 عەبۈلەمەمان شاد بى، لەبن دارسىنۋەرەكانى ھەوارى وى
 بۇو.

— ئەو پىاوه لەبر ھىچ نەچىتە بەھەشت، لەبر ئەو
 ماچانە دەچىتىن، كە دلداران لەزىز داران لەنئۇ پاركەكەيدا،
 دلى يەكدى پى خوش دەكەن —

وەك گوتىم، سەرمایەك بۇو، تفت فەرى بدايىه، بەسەر
 عەردى نەدەكەوت، ھەر لە ھەوايى دەيىبەست. بەرانەتى
 گوتەنى، ”تفت ھەردايىه دەمەيى.“

ھىتفۇنەكەم خستە نىئۇ گويم و چى دىكەم نەگوت، رېى
 خۆم گرتە بەر. ئىدى (فەرماد زىرەك) دەستى بە چىرىن
 كرد،

”ئىشم دىبۇو بەندىم دىبۇو
 زام و كىرەوەرەم دىبۇو
 كەوتتە خەستە و سىسىم دىبۇو
 بەلام دلدارىم نەدىبۇو
 ھەلخەلەتام لە دلدارى
 نەمزانى چى بۇو ئازارى...“
 ئەويش پەشىۋئاسا لە بەرە خۆيدا دەيگوت،

چوڭى ئايەق

”جىم مەھىلە ھەرچى روو دەدا
با روو بىدا
با وەشى من
بەھەشتىكە
دەتپارىزىت لە رەھىلە.“

رۆژى سیوحەفتەم

ژیان بە دوورییاننارواته ریوھ، هەموو راست و چەپیک،
پانتاییەکیان لهنیوانە، پانتاییی ریتی سییەم، کە دەشى
سنورەکەی ھیندەی تالەمۇويیک باریک بىت.
ئەرئ گورەپانى سینەی نیوان قولى راست و چەپت لى
دیارە؟

باشه ئىمە بۆچى رەنگالەی نیوان "رەش" و "سېي"
نايىن؟ مەگەر لهنیوان رەش و سېيدا 'پەلكەزىرپىنه' خۆى
حەشار نەداوه؟

ئەوھ کى بۇو بىريارى نەگبەتىي بەسەر "رەش"دا دا و
ئەستۆى "سېي"شى پاڭز راگرت؟ وەختى گوتىان، "قىنگى
سېي" و رەش بەديار دەكەۋىت، "داخوا بۇ خۆيان بەدەر
كەوتبوو؟

من لهنیوان سېي و رەشدا، چاوم رەنگى دى دەبىنىت،
بەلام لە زۆر باردا، قەرزازى لهبن نەھاتووى "رەش"م، وەك
حەشامات خۆم راھەستى "سېي" نەكردووھ و ناكەم:
ئاخىر فاتئ، تابلوى ژيانى دلبهرم وەها لە بەرچاو

چوڭى فايەق

نە خشىنراوه،

كەمە بەيانى تاراي سېمىي بىقىشى. كورە نىيوەرق سەرى
سېمىي بۇو. ئىوارە قوماشه سېمىيەكەي كەمە كەننى كورەكە
بۇو:

من سېيم ناوى، نا|||||... .

رۆژى سیوهەشتەم

دەستپىكى پايىز، سالى فيراق، دەمەو ئىوارەيەك (شەمسى تەورىزى) ئى مورشىد و دلبهرى (مەولاناي رۇمى) پروى لە كۆمەلگەي ئادەمزاد كرد و گوتى، گاولى دنيا، لە خۆشەويىستى و بق، يان شوينكەوتەبى و نەيارى كەسى، بە تەڭلىدەوە، سەرچاوهى گرتۇوە”

رۇحى فاتى لەنیو ئەم حەشاماتە هاتە وەرام، ”بەلى قوربان، خۆبۇون، خۇوى خۇناسانە، خۆنەناسە، بە خويىنى ئەۋى دى، خۆ ئەگەر خەوتۇويىكىش بى، دەخوولىتەوە.“ خەوتى ھەميشەبى، لە خۆنەبۇون، خىرترە.
زۇربەي ئەوانەي خۆيان بە دامىنى كەسىكى ھەگبەپرەوە شۆر كردىبووه، لە ھەگبەبەتالى خۆيانەوە بۇو.

رۆژی سیونۆیەم

له فاتیم پرسى، "جوانى چىيە؟"
فاتى كەوتە قسان، "جوانى، خۆى لە هىچ تشتىكدا نىيە و
خەسلەتىكى خۇوهكىيانەي نىيە، بەلكو لەو ئاوهز و هۆش و
هزرهەويە، كە لىيى رادەمەننەت. هىچ شتىك لە خۇودى خۇيدا
جوان، يان ناشىرین نىيە، ئەوه ئەو عەقل و دونىابىننەيە
بىپيارى لى دەدات، كە لىيى رادەمەننەت."

ئەگەر كەسىتىي (عاشق) عاشقى جوانىي (مەعشوق)،
ئەوا جوانىي (مەعشوق) بەرھەم و دەرھاوىشته عىشلى
عاشقە بۆ وى. بە واتايەكى دىكە: ئەگەر گەوهەرى كەسى
عاشق لە جوانىي مەعشوقەوە سەرچاوهى گرتۇوە، ئەوا
جوانىي مەعشوققىش، بەرھەمى خۆشەويسىتىي باباى عاشقە
و شويىنکەوتەي ئەۋينى وييە.

پىرى دلان، مەلاي جەزىرى، لەم باسوخواسەدا، نموونە
بە (گول) و (بولبۇول) دەھىننەتەوە و دەفەرمۇيىت: **گەرج بولبۇول**
جەۋەرەتلىقىن گولە

لئ کولى رەونەق ۋە عشقا بولبۇلە^۱

عەرزت بىكم، "ئەگەر گەوهەرى زاتى بولبۇل - كە عاشقەكەيە - لە جەمالى گول - كە مەعشوقەكەيە - سەرچاوهى گرتۇوە، ئەوا جەمالى مەعشوق - گول - يش، لە عىشقى عاشق - بولبۇل - سەرچاوه دەگریت.

ئەى دۆست، لىرەدا بە چتىك دەگەين: جوانى مەرجى خۆشەويىsti نىيە، وەلى خۆشەويىsti مەرجى جوانىيە. ھەر شتىك مەحابىيەتى كەوتى، مەحالە جوانى ناكەوتى.

بۆيى مەلايى جەزىرى دەفەرمۇيت:

حسن و حوب بىن يېك دو نابىن دى بىن شاه و كەدا نورى نات شوعىلەيا مەحمۇد بىن شەمعائى ياز ھەر لەم گوشەيەوەيە حەزىزەتى (مەولانا جەلالەددىنى پۇمى) دەبىزىت، "ھەموو شىرىنەتىك جوانە، وەلى مەرج نىيە، **ھەموو جوانىك شىرىن بىت.**"

بۇ خودا، لاي مەلا، حوسن و جەمال، ھەردووك بىن، جوى نابنەوە. بۆيى دەفەرمۇيت:

حسن و جەمالى خواتىت ئەقىن
مەرسىووك نېيەك ناتىن چەقىن

كە ئەمەت زانى، فاتى ئەوهش بىزانە، پىچكەيەكى دى ص سۆفيان ھەيە، وەبى هىچ لام و جىمى، لە بەرامبەر جوانىي دەچەمى. شىخ بىحلىوول دىمەشقى كوردى و مورىدەكانى، ھەر كەسىكى جوانيان بىتبايە، سەجىدەيان بۇ دەبرد. ئاخىر لاي ئەوان، ھەموو مەحبوبى جوانە، ھەموو جوانىكىش مەحبوبە."

^۱ مەلا جەزىرىي، ديوان / لا: ۲۷۹.

پۆزى چلهم

فاتى لىنى پرسىم، "عىشق چىيە؟"
"فاتى چىت وەرام بىدەمەوھ؟"

عىشق لە وەرامى ئەم (چىيە)دا، بۇخۇى بىن وەرام و ورھىيە.
ئاھىر ھەموو حەكىم، عاريف و فەيلەسۈوفەكانى دنیايى، لە¹
بەرأيىي ھەبوون و بۇون و ژيانرا، تا دەگات بە پايانى، بە²
پىي ئەزمۇون و تىدابۇونى خۆيان، تاريف و پىتناسىيان داوهتى
و دەيدەنلى. وەلى دواجار ھەمووييان ناچارن، دان بەوەدا بىنن
كە :

عىشق بە (چەق) كىرىنى ئەوى ترە، هەر ئەوهندە
دقىزىتەوە، ئىتىر دەيىكەيت بە قىيلەي ژيانىت و تا ئەبەد، بە
دەورىدا دەخولىتەوە.

غەم و ھەم،
زۆر و كەم،
ساردى و گەرمى،
شەوق و تەشەوقى،
پاھەتى و قەلەقى، هەر بۇ وى دەبىت.

لە رووی گەشى ئەو زىتر، هىچ روویکى تر، شايىان بە دىتنى چاوى خۆى، نەبىنىت.

لە لەبزشىرىنى وى زىدەت، هىچ زارىكى تر شايىان بە يىستنى گوئى خۆى نەزانىت.

كە دەستنويىزى عىشقى ھەلگرت، بە دىتن، بىستان، بۇنكىرىنى ئەويندارانەي جگە لە ئەو، دەستنويىزى بشكىت و نويىزى ويصالى لى بەتال بىت.

فاتى گوتى، ”دەگىرنەوە پياوېك ئافرهتىكى بىنى، بەبى يەك و دوو، عاشقى جوانىيەكەي بwoo. ئىدى گىرۇدەي ئەوينى خۆى كرد. چووه خزمەتى و عەرزى كرد، ‘ھەموو ھەبوون و ژيانم بە تۆوه سەرقاڭ بwoo، وجوودى منت داگىر كردووه.’ ژنه پىيى دەلىت، ‘ئەگەر ھەموو بۇونى تۆ، بە ھەموو بۇونى من سەرقاڭ و وىل بwoo، ئەوا با ھەموو ھەبوونى من پېشكەشى بۇونى تۆ بىت. وەلى چشتىك ھەيە، من خوشكىكم ھەيە، ئەگەر بىبىنىت پەسەندى دەدەيت بەسەر منتدا و لەبەر جوانىيى وى، منت لەبىر نامىنىت.’

كابرا گوتى، ’وھى، ئەوە لەكويىيە؟‘

ژنه گوتى، ’لە دواوەتە.‘

كابرا يەكسەر ئاپرى دايەوە و رووی وەر گىرا.

ژنه نەعرەتەيەكى لى دا و سىنەيى كوتا و گوتى، ’ئەي لەقىزىن، ئەگەر تۆ لەو قسانەيى كردت، راستىڭ بۇويتايە، جگە لە من، ئاپىت بق كەس و لە چىشىكى تر نەدەدأيەوە!‘

ئەو قسە و سەربىردا، گفتۇرگۆرى سەر شەقامى نىوان من و فاتئ بۇون.

ویکرا چووینه کتیخانه‌ی ته‌فسیر، له نه‌قمی سه‌ره‌وه،
به‌رامبهر گورستانی ئیمام مەحەمەد لیتی دانیشتنین... من دلم
له و کتیخانه‌ی دەکریتەوه، ھېنده‌ی نیتو مزگەفت و کلپسایه‌ی
ئارامیم دەداتى... ئاخىر له پەنچەرەی نه‌قمەی سه‌ره‌وه، بەدم
خويىندنە‌وهی کتىيان، دەمنادەم چاۋ دەدەم شار و لەويوھ
دەتوانم بەئاسانى له منارە‌ی چۈلى و نابى عوزىز و شەقامى
مۇزەفەرييە و كۆچە ھەزار سالەيىيەكانى شار بروانم...

”دانىشە فاتى، با بزانىن له نیتو كتىبان چۈن باس له عىشق
كراوه...“

بىرقۇنى له و كتىبەدا دەلىت، ’عىشق: له زوانەوانىيىدا، بۇ
لۇوتکە و كوتايىسى خۆشەويسىتى، بەكاردىت. تىپەراندىن له
مەحەببەت، دەبىت بە عىشق.’

ئەوەش ”القاموس“ لەپەرەن ۹۰۹ دەلىت، ’سەرسامىي
دەلدار بە دلېرەكەى، ياخوود تىپەراندىن له خۆشەويسىيىدا،
عىشقە.^۱‘

چاۋ بىدە ”فقه اللغه“ى سەعالىبى له لەپەرە ۱۲۹ دەلى،
’له كۆنەوه، له نیتو سۆفياندا گوتراوه: كوتايى خۆشەويسىتى،
سەرەتاي عىشقە.^۲‘

وەرە بىرقۇنى ئىحیاى، بوحامىدى غەزالى دەفەرمۇيت،
”بىزانە: هەركى ناسىن و ئاشنايىي، زىتىر و دلىياتر بۇوهوه،
بە ئەندازە‌ی دووپاتى له ناسىنەكىيدا، خۆشەويسىتىيەكەى
دووپاتتر دەبىتەوه و مەحەببەت ئەگەر كەيشتە دلىايىي،

۱ عجب المحب بمحبوبه، أو افراط الحب.

۲ بدايه العشق نهايه المحبه.

بە (عىشق) ناو دەبرىت. عىشق واتايىھەكى نىيە، ئەگەر خۆشەويىستىيەكى زۆر و دلنىايى نەبىت. هەر لەبەر ھەندى بۇو، عارەبە قورەيشىيەكان، كاتى دەياندىت پېغەمبەر لە كىيى حىرائىدا، خۆى بۇ پەرسىن يەكلايى دەكردەوە، دەيانگوت: بەراستى مەحەممەد عاشقى خوداکەرى بۇوه!^۱

فاتن ئەوانە قسەى باشىن...

بەلام ھەرچى واقىعى عىشقا: مەحەببەت گشتىيە، عىشق تايىھەتە. حوب ھەمووھ و عىشق قىچەكە. ھەموو عىشقىك حوبى تىدايە، بەلام ھەموو حوبىك، عىشقا تىدا نىيە عىشقا قلانىيەت و ناعەقلانىتىشى تىدايە... دەردە ھەم دەوايە...

تەبىب و حوكەماى دنیايى، شەرى ئەو دەردەيان پى نوھىتىندرە، بە مەش بە كۆتا ناگەيەندىرىت. ھەركى خۆى پى مەعلانە، دواجار، وەك سىيەرى نىورانان، زوو ھەتاوى پى دەگات و كەمن ئەوانەى بە بەقاي بەعدەل فەنا، دەگەن. نەخۆشىيەكى عەنتىكەيە، ھىچ چارەيەكى نىيە، تەنى بە زىدەكردن و تىپەراندى پىر لە مەحەببەتەكەتدا نەبىت. ئىدى تازە ئەو كەعبەى تۈوه، كە بەندى داوى وى بۇويت، چارت نىيە، تا ھەى، دەبى وەدەورى ويىدا، بخوللىتەوە.

ئاپ دەدەمەوە، ئەرشەد و سالار وەستاون، دەمىكە خۆيان مات كردووه و گوئيان بۇ قسەكەنمان رادىراوە.
”خاتوو ئەحلام موستەغانمى لە پۇمانى (تۆرەشتلىق)

۱ [أعلم... من تأكيدت معرفته تأكيدت محبته بقدر تأكيد معرفته، و المحبة إذا تأكيدت سميت عشقًا، فلا معنى للعشق إلا محبة مؤكدة مفرطة، ولذلك قالت العرب: إن محمداً قد عشق ربها؛ لما رأوه يتخلّى للعبادة في جبل حراء] أحياء علوم الدين - يەرگى ۲ / لا ۲۸۰ ...

دیت) دەلئ، 'خۆشەویستى بىرىتى' لە تواناي دوو كەس لە بەركامەتىانى يەك فلچەي ددان. 'و تېيەكى قشتە، بەس بۇ ئىمە نا. مەلە نەبىن يەكى لە ۋە شاعىرە كوردەكان ئەحلام خان دەناسىت؛ ئومىتەوارىن پىى رابگەيەتىت، كە ليئە خەلک سى بەشە سەبارەت بەم و تېيە، بەشىكى زقد زقد كەم ھېپ فلچەي ددان بەكار دەھىتىت، ئەويش بە تەنلى، بەلكو بە شىوهەكى چەوتىش بەكارى دەھىتىت. بەشىكى دىكە ھېپ

سيواك دەكەت، زقرىنەش ددانى ناشوات"

ئەرشەد گوتى، "لە وتارى (گىزىنەي خۆشەویستى و ورپىنەكانىدا شىته بىزار) وەهام نووسىيۇھ..."

گە ئەدەبىيات و تىپوانىنى كلاسىكىيانەي مەدا بۇ خۆشەویستى، لەنیوان 'من' و 'ئەو'دا، يەكى دەبىت بە 'قىيلە' و ئەوى دى تاھەتاپە بەدەورىدا تەواف دەكەت و دەسۈرپەتەوە. 'من' بۇ 'ئەو' دەسۈرتى، 'ئەو'يش بۇ 'من' دەكرووزىتەوە. ئەمە مەم بارىكى خەستە ئەخۆش" بىي، ھەمېش دەخىكى ناعەقلانىي بەرزەفتە كراوى پېشىنانى مەيە. لەنیتو ئەدەبىيات، ويسىتۈرۈيانە ئەو بىسەلمىتن، كە خۆشەویستىي رووت "مجرد" بۇونى لەنیتو پىوهندىي دلبەندانەي عىشقا ھېپ، بەلام ئامە لە ويناكىرىنىكى ناواقىمى بىرزاى، شىتكى دىكە نىيە. بارى درووست و عەقلانىي خۆشەویستى ئەوهې، لەنیوان 'من' و 'ئەو'دا شىتكى دى لە دەرەوەيىان بىي بە 'سەنتەر؛ نەك يەكىكىيان بىي بە قىيلە و ئەوى دى بىي بە حاجى و تەوافى بەدەوردا بىكەت. من بۇ ئەو بىسۈرتى، ئەويش بۇ من.

دەبىت لە دەرەوەيى من و ئەو، شىتكى دى بىيت بە سەنتەر، لەگەل نەمانى ئەو سەنتەر، من و ئەو، يەكىيان

نه بیت به قوربانی، ئاخر کە يەكتیکیان سەنتەر بىن، لەگەل
نەمانی سەنتەر، ئەوی دى ويران دەبىن.

با سەرلەنۋى لە پىوهندىي نېوان 'خۇشويىستان' و
'حازىرىدىن' وەكلىين، تالەمۇرى نېوان عىشق و خۇشەویستىش
بىقۇزىنەوە. ئاخىر ئەمانە چەمكەيلى جوداوازىن و تخوبى
خۆيان ھايى.

من وەهام وەلام دايە وە
سالار بە قسان كەوت، "بۇ خۇشەویستى، قوتاپخانە
فەلسەفى، ئەدەبى و ھزرييەكان، باسەر چەندان باش پۇلىين
دەكرييەن و ھارىيەكىان لە سۆنگە و مىتىزدەكانى خۆيەوە،
پىتاسىك رەنگىرەت دەكات. بەگشتى ئەگەر باسەر ھەردۇو
دنىای شەرقى و غەربىدا و شەرى خۇشەویستى داباش بىكەين،
ئەوا دەبىتە خۇشەویستى غەربىييانە - كە لۇجىكى باسەردا
زالە- و خۇشەویستى شەرقىييانە - كە خەيالى بەرەلداي
باسەردا زالە-

دنىای ئەمرىقى تاكەكان لە سەردهمى دواى گلۇبالىزم،
مېنەدە بەرفە و فەر پەلوپۇرى ھەلكەوتۇوھ و ھەر پەلوپۇرىكىش،
بە چەندان پىشال لە شىوهى تۈرىكەوە بە ئەوانى ترەوھ
گرىيدراوھ.

تاك لەنىيۇ ئەم تۈرەدا ناتوانى، خەيال بکاتە تاكە مۇتىف
و پارسەنگى تەۋىزم و پىكىرىنەكانى، چونكە دونىای نوى
تەواو ئالقۇز و تىك چەرڙاوه.

بۇيە لېكدانەوە لۇزىكى و بارڈەوەندىيە ھاوبەش و
پەڭماڭاتىكىيەكان، شوين بە پۇوبەرىكى بەرەراوى خەيال
چۈل دەكەن و لېكدانەوەي واقىعىيىنانەيان لە جى دادەنلىن.

خۆشەویستییە کلاسیکیيەکەی سەردهمانى پیشانى لهیل و
مەجنونانە، لە دنیاى نويى ئەمپۇڭ كەنچ و بارى تىك ناوه و
ناشمى دىكە جىى پەن گرتۇوهتەوە.

خۆشەویستى بە هاودابۇونم لەگەل چىلى، دەبىن ھەردۇو
لا سەنتەر بن و ھەردۇو سەنتەرىش ئازاد بىن و فەردانىيەتى
خۆزىان تا پادىدەي پەگاژىق بۇون پارىزداو بىن، ئىنجا لە
فەزايىھەكى ھاوبەش و ھاوبېتىم و ھاونەشم و ھاوشەپقىل و
ھاوشەپقىل و ھاۋئازاردا وەك دوو فلامينگۆ سەماي ئازادانىي
ئاوىتەبۇون بىكەن و ئاوىتەزانى يەكتەر بىن.

كەس ناتوانى بلى خۆشەویستىيە خۆتۈنەوەكەي شەرقى،
خۆشەویستى نىيە، كەسىش ناتوانى بلى خۆشەویستىيە
ھاوفەزايىھەكى نېوان دوو سەنتەرە ئازادەكە، خۆشەویستى
نىيە. بەلام ھەركىز ئەوە خۆشەویستى نىيە، كە لايەك با
سەنتەرىك، يا سەنتەرەكەي دى لەپىتاو چىتى خۆزى وەك
ئامراز بەكار يېتى.

عاصى، دكتورەكانىش دەلىن، 'ھەركەسەو فلەھەي خۆزى
ھەبىن باشە، لەبەر ئەوەي بەكتريا دەگوازنىوە.' بە تايىەتى
كە ئەگەر يەكىييان نەخۆشى ھەبىن، جى ماناي نىيە، ئاوەي
دىش خۆزى توشى نەخۆشى بىكەت. بەلام پەنگە لە لۇزىكى
خۆشەویستىدا شىتىك نەبىن بەناوى نەخۆشى و ناخۆشى!
فاتى، "ئەنگۇ زۆرتان لەبن سەرىيە...
خواحافىز..." بە پىكەنинەوە.

پژوی چلویه‌که م

فاتن دهیگوت، "خوبه‌زلزانی، نه خوشی و باریکی ناجیگری دهروونیه، شیوه‌ی خوبه‌هیچنه‌زانیه، که ئەمیش دوخیکی شیواوی نیوه‌خنیه. مرۆف له باری پیکی کەسیتی خویدا، (نورمال) خوی ده‌بینیت، ده‌زانیت ئەم دوو دوخه (حال) ن، حالیش چه‌سپاو نیه، هەردەم له گوراندان. پیچه‌وانه‌ی (مهقام) که له‌نیو ناخناسیدا، دوخیکی چه‌سپاوه، تا ئەوکاته‌ی نه‌فس به مه‌قامی دوای خوی ده‌گات. حالی خوبه‌شتزانی و خوبه‌هیچنه‌زانی، تا ئەو جیئه په‌سەندن، که دوخن و پەچاوی (شوینکات) دەکەن، لى کاتی بۇ (مهقام) دەگورین، پەوتاریکی لۆمه‌کراو و سیمايەکی دلزاری نیو پەوانناسی دەبن. پوانینی پەھایانه له ناخ، له بەر پۇشنايی ئەم دوو بارودوخه‌دا، هەردەم بەربەرسى بەردەم داهینان و بەرەو بالابون و هۇشیاری نیوه‌کی مروفه. خوبه‌زلزان عەودالى فېربۇن و وەرگرتنى هیچى نوى ناکات، هەلبەت بەو خەیاله‌ی کامل بۇوه و بىنحەوجەیه له ماريفەتخوازى و نوييۇونەوەدا. خوبه‌هیچنه‌زانیش بە دەستله خوبه‌ردان ده‌گات، چى دى

حەو سەلەی و ھرگرتن و خواستنی نويى نابىت، بە وەھمى
كلىولى و دەستەوسانى لە ماريفە تخوازىيە وە، چۆكى داداوه.
بىگومان ئەمە ھەموو كايە جوايە زەكانى ژيان دەگرىتەوە.
خۇبەزلزان چەندە ناشيرىنە، ئەو كەسە سادەيەش، كە
سادەيىھە كەي فريوى داوە، لە سادەيىيان لە خۇبايى بۇوه،
زور ناشيرىنتر و ويرانترە. تقوى ھەردوو حالت، لە يەك
خاکەوە چەكەرەيان كردووه، خاکى ھەست بەنەتسىركەن.
كتىبىي جاميعولھىكەمم بۇ كرددوه، گوتىم، "فاتى (قازى بن
پوشدى حەفييد) گوتۈويەتى، 'مرقۇ' خۇبەزلزان و خۇسەپىن
نابىت، مەگەر بە هۆى زەليلى و زەبۈونىيەكەوە نابىت، كە لە
ناخى خۇقىدا، ھەستى پىن دەكەت."*

رُوْزی چلودووھم

دنیا دهوران دهورانت پی دهکات، رُوْز نییه ته قلہ یه کت پی لی نه دات. چه رخی فهلهک، هه رُوْزه و رووت بؤ دیویک و در ده گیریت. رُوْزی له توقه لانی شادی، رُوْزیکی دی له چالی دلزاری. رُوْزی له که نار او ھکانی رہوشت مهله ده که یت، رُوْزیکی تر له قو ولايی بھر ھلایی بن-ئاوییک لی ده دهیت. رُوْزی له میحرابی حه پرمی په رستگه له بھر خوا ده نوزیتیه و، رُوْزیکی دی گوشے مهیخانه ت گرتووه، له قوز بینیک بؤ پیکیک ده کرو وزیتیه و. رُوْزی ماندووی و بازووت جگه رهی کیشی پی ناگه یه ندریت سه ده میت، رُوْزیکی دی شا به سه پان رانا گریت و گورزت قهلا ده رمینیت. رُوْزی، رُوْزی...

”هاری فاتن، من له دنیادا، هم که ده گم به تر یکی چیز و چھش، همیش که له بناره کانی شاکه تیدا لی ده کهوم، پرسیاری (دنیا هیچه یان هیج نییه؟) بھر کی خولقو خووم بھر نادات. هاری دنیا هیچه یان هیج نییه؟ هکه دنیا هیج نییه، هل حق (هیج) شته. هکه هیچیش، هیج ماقوول نییه هزاران ساله دھرسی (دنیا هیج نییه) مان پی ده دهن.

فاتن، ”جاری هیچی لی نازانم...“

رۆژی چلوسییەم

ھەيە زۆر قسە دەكەت، بەلام ھىچ نالىت. من دەمەويىت كەم قسە بکەم، بەلام زۆر بلىم. ھەيە لەمىزە زىندۇوھ، بەلام نەزىياوه. من دەمەويىت بژىم، بەلام زىاتر لە مىزۇوى زىندۇوويم... كە بە چاوى ھۆشىارييەوە لىيى دەروانم، ئەم دوو ئومىدە بە كتىب و سەفەر نەبى، وا ئاسان نايەنەدى، كتىب وا دەكەت زۆرتەر بلىم لەوهى قسە دەكەم، سەفەريش وا دەكەت زىتىر بژىم لەوهى زىندۇووم. پارە و كتىب مەبە، ئەم دووانەى لى دەر بچىت، چى لەم مالە هەلدەگرىت، گەردەنت ئازا و مالت ئاوا.

بوھستە، بۇ ئەوهى پتم لار نەبىت و تىغى خۆم بۇوهشىئىنمە سىنهى گەردوون، جارى بەر لە ھەر چتىك تابلوى، "پارە چىكى دەستانە" ئى سەر دیوارى بەيتۈونەى مالى دەسووتىئىم، كە ئەۋى جارى كابرا بە مستە 'چىك' كى پىيى فرۇشتىم. فاتى، "كۈرە ئەوه چتە؟ لەبەرە خۆت لەنىيۇ خەۋى ج قسانتە؟ ھەستە ئاوهكى بە دەمۇچاوتدا بکە..." چاو دەكەمەوھ، گەرمايىيەكە، ھېلکە لەو گۆرە دەبرىزىتىت...

فاتت نیوارانم بنووسه وه

سیئی نیوہرقویه، لەسەرروو قەنەفە شىرەكەی دواوهى نەقۇمى
مالى وەفايى خەوم لى كەوتۇوھ.
ئەو دزھى نېيو خەوى، فەلسەفەي كاپيتالىزمى بىق پۇون
دەكرىدمەوه...
.

رۆژى چلوچوارەم

رۆژگاریک ھەرچى ھىزى بازوو و زىتهلى ھىزم ھەبوون، بۇ كىرىن و دەستخستنى چەند شتىك تەرخانم كردىبوون. رۆزان ھاتن و چوون، دەستم خىتن، لاي من بە شتانيكى مۆرەلىدار و دوائامانج ھەۋىمەر بۇن. كەچى، رۆژانىك ھاتنە پېشىم، بە ناچارىيە وە بۇ ھىننانە وە ھىزى بازوو و بەردىھە وامبۇونى زىتهلى ھىزم، ئەوانم فرۇشتىن و خۆم لىيان قوتار كرد.

رۆژگارىك بە ھىندى بىرۇباوەر گەيشتىبۇوم و وەھا لەنىو دونىابىنیم چەقىيۇن، ئامادەبۇوم خۆميان بۇ بەكوشىت بىدەم كەچى، رۆژانىك ھاتن، بۇ ئە وە خۆم و دەوروبەرە كەم لەنىو نەبرىئىن، خەريكى كوشىتى ئە و بىرۇباوەر انە بۇوم، كە خۆم بۇيان بەكوشىت دەدا. ھىندى جار كە غەمەنە كەم قۇول وەك ھەورىكى پەش ھاتووه، زەمینى دلەمى بە ماتەم گىراوه، ناچار بۇ رەواندە وە ئەم تەموھەمە، نىازىم بۇوه پەنا بۇ دەوايەك بەرم، كەچى، كە دەمودەست دەستم بە دەرمانە كەم دلەم نەگەيىوه، غەمى ئە و نەگەيشتنە، لېم بۇوه بە گەردىلۇول و سەت بارى خۇودى ئە و غەمەي بۇ دەرمانى دەگەرام، لېم

فاتن ئىوارانم بنووسەوه

بۇوهتەوه بە دەرد.

چوار شەو دواى ئابى كەئىب، كاتژمىر سىتى پىش فەجري
كازىبەي پىنچەم رۇزى ئەيلوولى، ئەممەم بۆ فاتن ھەنارد.

رۆژی چلوپینجه م

ئەگەر لەنیو (بىشىك) وە، تا رۆژى سەر (تاتەشىر) لە يەك شويىن و بە يەك شىواز ژيايت، تۆ نەژياويت. ئەرى بىرتلى نەكردووه تەوه، كە وەها بە ماتى و مەنگى بژىيت، خوداش ليت دەتوريت؟ دەتوريت، چونكە خوت دۆزەخەكتەن هەلبىزاردۇوە و بەھەشت تاراندۇوە. ئەو بە خوايەتىي خۆى لە كتىيە پىرۇزە ئاسمانى و زەھىننې كاندا، كاتىن تەماعى بەھەشت بە مرۇف دەدات، باسى نوېبۈونەوە و (فرە-ستايىل) ئى دەكەت. كاتىكىش ترسى دۆزەخ بە مرۇف دەدات، باسى دووبارەبۈونەوەي ھەميشەيى و (يەك-ستايىل) ئى دەكەت. دۆزەخىك ھەبىت، دۆخى دۆوبارەيى يە. بەھەشتىكىش ھەبىت، دۆخى ئادىوبارەيى يە. ھەبى سەت سال زىندۇوە، وەلىن بىز دە سالىش نەژياوە. ھەيشە تەنبا بە دە سال زىندۇوپەتىي دواي ھازدەسالى مندالى، سەت سال ژياوە. تۆ ئەگەر دەپرسى ئەوە بە من ناكريت، يان بۆم نالويت؟ ناچارم ھەر لىرەوە

فاتق نیوارانم بنووسه وه

پیت بلیم، ”من ئىستە بەو بىروايە گەيیوم، مەرج نىيە ئەوى
زىندۇو بۇوبىت ژىابىت، كەسىك خۆلى بۇ نەكىرىت بە زىپ،
مرۆف نىيە، بەلكو سەلکە-سابۇونىڭى بىئىرادەيە.“

نامەيەك بۇ فاتقى

پرۆژی چلوشەشم

ئىستە، نىوچەوانم لە كەچەلىيان، نىكل دەچىتەوە. نەرمائىيى
گۈيىھەكانم، بە قىزە تەنكە ماشوبىنجىيەكەم داپوشراون،
عەيىبى نىيە، ئەوە، كودىبۇونەكەى لە چاوى بىنەرانمەوە
شىرددووھەتەوە. دەرى شوكر، قەيران ھەر لە نىوھەندى داوه، تەپلى
سەرمى پووتاندووھەتەوە، راست و چەپى سەلكم، بەھارىكى
خۆشە و قىزم ھىشتە پايىزى نەگەيشتۇوهتى و ھەلنىھەر يوھ.
پىشىم ھەيە، وەلى سنوورى ھەردۇو پوومەتمى دانەپۆشىوھ،
لە چەناگەم تىنەپەريوھ، ساگسوکىكە، شتى بە هيى دكتۆر
(چىخەف) دەچىت...

مالەكەم كە ئۆفيىسى كار و دىدارەكانىشىمە، كەوتۇوهتە
شەقامى (گاليليو)اي بەناوودەنگى چەقى شارى (مينسك)اي
پىتهختى پووسىيائى سېپى.

ئەم سبەينىيە لەگەل گەردى بەيانى، دنبايەك پۆليس
دەورى مالەكەميان توق دا، بە مايكروfonە قەلسکەرەكە، پەيام
گەيشتە ژۇورىيى من، "ھىيى بەرىز، دەمودەست دەرگەت
بکەوە، نىازى هاتنەژۇورەوەمان ھەيە،" چ بکەم، ئەگەرچى

که یفم به چاره‌ی چه کداران نایه‌ت، به لام ناچارم بیکه‌مه‌وه.
 هینده شه پریو بوم، ده تگوت (له بئر سه‌ی روو کراوم).
 ده رگه ده که‌مه‌وه، له سه‌ر کاغه‌زیکی ئه‌ی فور، وینه‌یه‌ک
 ده بینم، چروچاویکه، کتومه‌ت ئه‌و تاریفه‌ی به بالا ده برت
 که له سه‌ره‌وه باسم کردwooوه. ئه‌فسه‌ره‌که پرسی، "مه‌گه‌ر تو
 ئه‌م وینه‌یه‌ی خوت نه‌دیوه، که سی روزه شاری ته‌نیوه‌ته‌وه
 و وه‌ک دزیک داوای دهستبه‌سه‌ر کردن ده که‌ن؟"
 کر که‌تم، چ وه‌رامیکی لی بگیرمه‌وه؟
 "چما ئه‌وه منم؟"

"به‌لی تویت، خوت له خه‌ت ده‌ده‌یت؟"
 "نا به‌ریز ئه‌فسه‌ر، من سی روزه له مال، پیک له‌م
 ژووره‌ش، ده نه‌چوومه. سی سالی ره‌بئه‌قیشه، من خوم
 نه‌دیوه، نه سه‌یری نه‌ینوکم کردwooوه، نه وینه‌ی خوشیم
 گرتwooوه، تا چاوم به چاره‌ی خوم نه‌که‌ویت و شکلی خوم
 نه‌دینم. من دل‌نیا نیم ئه‌م وینه‌یه منم یان نا!"
 "تو، که‌س نا، منی (هه‌یت) فریو ده‌ده‌یت؟ ئه‌مه‌ی به
 حریته و پیکه‌نینه‌وه گوت...
 به‌لی ئه‌مه تویت، خواره‌وه بخوینه‌وه، ئه‌دریسی ئوفیس و
 تاریفت نووسراوه. ما ئیسته که‌س هه‌یه تو نه‌ناسیت؟ هه‌ر
 له زه‌وی نا، ئه‌هله‌ی ئاسمانیش پیت ئاشنا بون."
 "نا، نا، من جه‌وم ده‌گه‌ل شوخی و‌هاله نایه‌ته‌وه، بیره
 ژووری، پیکنی هه‌لدین. من ده‌زانم توش ئه‌کته‌ری کامیرای
 شاراوه‌یت، ئه‌توارت دیاره!"
 هاته ژووره‌وه، پولیس‌ه کانی دی له ده‌ره‌وه مانه‌وه.
 له سه‌ر کورسییه‌که‌ی خوم دانیشاند و داوم لی کرد

بەنیو قسان بکەویت...

”جەنابى ئەفسەر، ئەم كامىرا شاراوه يە چىيە لەگەل مندا دەيکەن؟“

”مسەر، كامىراى شاراوه نىيە، بەلام شتىكى شاراوه هەيە، بۇوه بە مەتەل و گىچەل بۇت، عەقلت بەگەر بخە و بۆمانى ھەلىتە، بەشکو ئىمەش يەخەت بەر بىدەين.“

”باشه بىفەرمۇون، چ باسە؟“

”مسەر، لە سى رۇز لەمەوبەرەوە، ھەلمەتىك لە دژى تۇ دەستى پى كردووە، ھەزاران كۆپىيان لەم وىنەيە، بە ولات پەرشوبلاو كردووەتەوە، پارەي زورىان بە سەتان رۇزىنامەنۇوس داوه، تا لەسەرت بنووسن و چوار شانۇگەريشيان بۇ ناوزرپاندىت گەر داوه، ئىدى دۇخى شار شلەژاوه.

شتىكى دىكەش، بە دەقىقى حەفتا شکاتمان لە دادگەوە بەدەست گەيىو، لەم سى رۇزەدا، ھەموويان داواي ياسايىيان لەسەر تۇمار كردوویت.“

”هاها، بۆچى بەریز ئەفسەر، مەگەر من ئەو تىرۇرىستە تۈركەم كە (نېبى يونس)اي تەقاندەوە؟ يان ئەو وەحشە ئىرانييەم كە (حەلب)اي خاپوور كرد؟ دە پىيم بلىن تاوانى من چىيە؟“

”دىسان بۇ مىزۇومان مەگەرىنەوە مسەر، ئىستە تۇ واقىعى پووداوه كانى.“ ئەفسەرەكە واى گوت.
ئىممەمم، ئامەنتوپىلا، كەلوپەلى خۆم پىچايەوە و قات-
پانتولە ئىتالىيەكەم لەبەر كرد، تاقەتى بۆيەكردنى پىلاوه
باتەكەيشم نەبوو، كالەيەكى فلاتم لەگەلى لەپى كرد. جەنابى

ئەفسەر بە تەۋسەوە گوتى، ”دەرى دەرى، لە كەيفوسەفای خۆت
ھەر ناكەويت، پېرەلاو...“
”قوربانم بى،“ بە پىكەنینەوە ئەوەم پى گوت و بەرەو
دادگە كەوتىنە رې.

کاتژمیر ۱۱ نورهی من هات، له بەردەم حاکم به ئەوپەری بىمنەتى و قىتىيەوە وەستام، دواى ناوخويىندنەوە، حاکم گوتى، "بەریز چۆلى، تۆ وەك سەرۆکى دەزگەي چاپەمهنىي (ئەربىلا) حەفتا داوات لەسەر تۇماركراوه و گشتىان بە تۈمىھتى ناوزرەندن و خۆھەلقورتاندنه نىتو ژيانىيان، دواى قەرەبۈوکىرىدەوە و داخستىنى دەزگەكەت دەكەن."

”قوربان، جهناپی حاکم، من هیچم به خوم شک نایهت“
دهکریت به دهقیقی پیام بلنیت چی رووی داوه؟“
”مسته، هۆکاری ئەم دۆخە ناھەموارە، چاپىردن
و بلاوبونەوهی كتىبى 'حەفتا كاتژمۇر لەزىز بېخەفى
ستۇزانىيەكەدە% يە، كە ناوى هيچ نووسەرىيکى لەسەر نىيە،
بەلام لاي تۆ چاپ كراوه و هەر ئەوهش گومانى باوه كە
خوت ئامادەكار و نووسەرى بىت. ئەم كتىبە گۆمى مەنگى
شلەقاندۇوه و بازارى تەنز و كۆميدىيائى لەنىو گۆشەي
پۈزىنامە ديار و شانقىيە حەفتانەيىيەكان، گەرم كردووه تەوه.
ئەوانەي بۇون بە مەھزەلەي نىتو ئەم بازارە، داواي مافى
شىكەندى شكۈيان لە تۆ دەكەنەوه.“

لیپیچینه و دهستی پی کرد، سی سه ساعتی خایاند، مشتمریکی گهرم، جاری کری و جاری هاوار، هلسان و دانیشتن، بینه و بهرد... به داخله وه دوا جار دادگه بیدادی کرده سنه نگی مه حه ک، هیزی یاره هی نه باره کانم، چوکی مافی پهواي

منیان به عه‌ردیدا دا. پن ناچیت ئەم کیشەیه به به‌رژوهندی من بشکیته‌وه، له ئیسته‌وه دورانی خۆم لەم دۆزه دەبینم.

به‌ریز (ئەنتۇن) ای مافپەروھر و پاریزھری دلسوْزم، من کە ئەو نامەیه ت بۆ دەنیرم، ھەوکە لهنیو بالاخانەی دادگە تەوقیف کراوم و پییان نەدا دەر بچم، به به‌هانەی ئەوهى بەیانى داواکارەکان له دادگە ئاماھە دەبن. توش، کە سى سالە له من بىخەبەری و چ فەرتەنەیەکم نەناوه‌تەوه تا بىی بەدەنگمەوه، زانییم له (وارشۇ) يى نىشتەجىيى، تکايە ئەوشۇ خوت مەست مەکە، بۆ ئەوهى به دادگەی سبەی رابگەيت، بەرەبەیانى تکنى بىرە و سوارى قىتار به، خۆ بگەيەنە سېتتەری مېنیسک، تەتەری پۆلیس ئەمشەو ئەم پۆستەت بەدەست دەگەيەنیت، ئەو دەرفەتەيان دامى كە هەر نامەیەك بۆ پاریزھری بنووسىت، دەمودەست بۆى پۆست دەكريت، بۆيە وات پن دەلىم، دەزانم ئەوشۇ بەدەستت دەگات.

ئەنتۇنى ئازىز، دلنيام ئىستە دەنگۇي گیرانەكەم بلاو بۇوه‌تەوه، ھە كەسى دۆخى منى له تو پرسى، ھەر لە ساتى بەدەستگەيىشتى ئەم نامەيەم، پییان بلى، ئەو دەلى، مۇن پەشيمان نىم، ٦٦ سالم تەمهنە، وەك گەنجىكى ھەزىدە سالى، سى سالە بۆ ئەم كىيىھە كارم كردووه؛ تىيىگە كە دەلىم شىوهى ھەزىدە سالىيەك ئىشىم تىدا كردووه يانى چى! سى سالە، سى ھەزار تاكتىك، فيل و دەرب، پارە، بار، كلىسا، قىتار، شىتى، گىلى و پىوهندىم بەكار ھىتاوه، تا بتوانم حەفتا سۆزانى ھەرە-ھارى رووسيا بدۇزمەوه و ديمانەيى بن-پىخەفى حەفتا كەسيان پن بگىرەمەوه. تاوانى من چىيە كە

لەم حەفتايىدا، (چىل) كەسيان قەشە هەرەدىندار و (بىست) يىان وزىزىرە هەرەپاڭ و (دە)يىان حاكمە هەرەدار كەرەكان دەر چۈون؟

ئەى خويىنەرە دلۇقانەكانم، لەسەرم وەرنە دەنگ... ئىستە
كە سالى (٢٠٥٧)، من ٤٠ سال بەرى ئىستە، يانى سالى
٢٠١٧، لە شاخەكانى كوردىستان مابۇومەوه، شەويىكىان خەونم
دىت، لە خەوهەكەدا، دواى چىل سالى دى، بۇوبۇومە سەرقىكى
نىۋەندىيکى چالاكى چاپەمهنى لە ئەورۇپاي شەرقى، هەر
لەنئىو خەوهەكەش، خەونم بەوه دەدىت سۆزانىيە ناودارەكانى
ولات بدۇزمەوه و لە ئانوساتى سەرمەستى، خەيالىيان بىزم
و لە كېتىيەكدا سىحرى زمانيان بەسەردا بخويىنم و دواتر لە
دوتوىيى كېتىيەكدا، بە چاوى خويىنەرانى بگەيەنم. تاكە تاوانىيىك
ھەبىت، هەر ئەوهەيە خەونەكەم بەدى ھاتووه.

ھۆ پياوانى مىرى، ئىوه يەخەى منتان گرتۇوه، دەبىت من
يەخەى كى بىرم، كە ئەم خەوهى توش كىرىم؟ من وام
دەزانى ئىستى دنيا بەرەوبەرى چۈوه، چۈزىنام بەگىلى
داوه و ئەمىستەش وەك رۇزانى جەوانىيىمان لە وارى خۆماندا،
لەسەر خەوندىتتىش، چاومان ھەلدەكوردرىت، گويمان كەر
دەكىرىت، زمانمان دەقرتىنرىت، پەنجەمان دەشكىنرىت؟

ئەنتۇن، بە راگەيىاندەكانى رووسىيائى سېپى بىزە، بەلى ئەو
نووسەرە كېتىيى (حەفتا كاتژەمير لەزىز پىخەفى سۆزانىيەكە)
يە، پياوانى دين و پياوانى داد، تەماي سزادانى منيان ھەيە،
چونكە پىخەف لەسەر عەورەتىيان لا كەوتۇوه و خەوتتىيان لى
تىك چۈوه.

من لە رېسى تۆوه، داوا لە ھەموو ئازادىخوازانى ولات

دهکەم، لە جۇرى سىزادانەكەم كۆمەكىم بىكەن، رۇزانە لە بەردىم دادگە گىرىبىنەوە. داواى من ئەۋەيە، لە جىاتىسى زىندانىكىرىنى چەند سالىك و باج-ژماردىنى نازانم چەند پوبىل، باھەلم دەنە شويىنىك، خەودىتى تىدا نەبىت، گفتىيان پى دەدەم، ئەوسا خەوتى ئەوان خۆشتر و زۇرتىش دەبىت. ئاخىر گومانىكتان لەوهدا نەبىت، تا خەوبىينى يەك نۇوسمەرى خۇنۇس مابىت، سەرى كۆمارى كۆشك و سەرى پەش و سېپىي كلىسا، خەوتىكى ئاسوودە بە چاوى خۆيانەوە نابىين. بىزىئ ئازادى و بىرى ژىرددەستەيى. سلاؤ لە سەربەستان... دروود بۇ (بە يادى سۆزانىيە غەمبارەكانم) اى گابرېل ماركىز و (نانى پۈوت) اى حەممەشۈكىرى. كە ئەوانىش وەك من عاشقى ئەو بۇون، ياداشتى سۆزانىيەكان بنووسنەوە و يەكەم پېرىش، مەلاكان بىخويىنەوە.

ئۇ، بەر لە پايانى، با ئەوهشت بۇ بنووسىم، وەلى ئەوە تايىبەت بۇ تۈيە ئەنتۇن، با ئەوانى دى نەيزانن. من كە سى سالە سەيرى نەينۆكم نەكردووھ و وىنەي خۆم نەدىتتەوە، بە چى ئەو تاريفەي سەروچاوى خۆم لە دەستتېيكىدا بۇ تۇ كردووھ؟ ئىستە ئەو بەيانىيەم دىتەوە ياد، كە دواى بەزمۇرەزمى شەۋى، ئەو سۆزانىيەى لەگەل سەرقى دادگە خەوتبوو، رازاندەمىيەوە و گوتى يەك خولەك چاوت دابخە، وەم كرد، دام خست و گويم لە چىكەيەك بۇو، وەلى كە چاوم كردىوە هيچم نەدىت و لە قاقاي پېكەنинى دا و گوتى يارىيم لەگەل كردىت. ئىستە زانىت بۇ لەم وىنەيەي، كە لە شارىدا بىلەو بۇوهتەوە، چاوم داخراوە؟ ئەوە كەتنى سۆزانىيە پېرە-قۇترەكە بۇو، ئەو بەو فيئلە تاكە كەس بۇو،

فاتى نىوارانم بنووسەوھ

ۋىنەيەكى منى گەياندووهتە رۇزىنامەكان. ئەوھشم بىر نەچىت، ئەفسەرەكە دەيگۈت، رۇزىنامەكان ناسناوى (شەيتانى پېش تاوان) يانلى ناوىت.

تکايە... هەر كە ئەم نامەيەت خويىندنەوە، كۆپپىئەكى لەبەر بىگرەوە و بۇ (فاتىئى قەلاتى) ئى بنىرە جالە هەر قۇزىنىكى ئەو دەنیايەدا بىت...

ئىمزا

زىندانىيى كاتىئى دادگەي مىنисك.

پۆژى چلوحەفتەم

بەرەبەيان و دەمەۋئىواران، لەگەل هەر ھەناسەيەكى نۇوسىن،
گەلائى ھاورپىيەتىيى درەختى پۆژگارم دەبىنم، كە چۆن
بەرگەي شىنەباي ناخ ناگىرن و ھەلدەوەرن. كاروان ناوهستى،
وەلى تا گەيىن بە گۈرەپانى ئازادبۇونى تاك، سوار سەت
جار دەپەرى، درك لە قاچان دەچەقى. ھەوارى سەربەستى،
باچى زۆرە و ھەموو رېبوارىك خۆى لە قەرهى نادات و
تا ھەوارى مەبەست، لەگەل كاروانەكە ھاودەم نابى ئەوى
سەرىنى سەركەشى وەكى منى ھەبى، ئازار دەرەقەتى نايى،
چۆك بۇ دلى پۆژگار و مەيلى دلان دانادات، با چ كەسى
نەمىنى، بەتهنى، بەفر بە سەحرىدا دەگەيەنى. تامى ئازادى،
تۆشىنى كۆنترين شەراب و ماچىرىنى دەگەنتريين پىستە
دەھىنى، ئاخىر بەبى ئازادبۇون، مرق ئەمانە نابىنى. بىزىن
نۇوسىن و بىرى نەنۇوسىن.

دانەيەك بۇ فاتى

رُوْزی چلوهه شته م

”وختن سه رله شکری ئازار، تیری ژنگاوی و بیڑه حمانه‌ی ده‌هاویزیتہ گوره‌پانی ناخ و ده‌روون، شووشہ‌ی دل هه‌پرون به هه‌پرون ده‌کات، هه‌ر مرؤفه و به جوریک، به دهنگ و به جووله‌یک، ئه‌وانی دی له ئیشون‌ئازاری زام و پیکانه‌که‌ی ئاگادار ده‌کات‌وہ. هه‌یه هانا بق گورانی ده‌بات، به گورانی ئاخه‌ئاخی سینه‌ی، ئازاره‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نیت. هه‌یه پهنا بق مه‌ستی ده‌بات، به مه‌ستبوون دلّوپی برينه‌کانی ده‌بارینیتہ سه‌ر هوشی ئه‌وانه‌ی له ده‌وريдан. هه‌یشه پر ده‌داته کربوون و بیده‌نگی، به کربوون، سه‌ختی و قوولیی برينه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نیت، ئه‌مه‌یان ترۆپکی گوتن و ده‌برینه. کری به پرداز نه‌بى ده‌سته‌مۇ نابى، ئاخر کربوون ھیندە به‌ھیز و بالایه، به هه‌وهنته چۆک دانادات، مرؤی خۆی ده‌ویت ده‌رهقەتی بیت، نه‌خاسمه لەم ده‌وروزه‌مانه‌دا که زورینه‌مان قسە ده‌که‌ین بى ئه‌وهی هیچ بلیین... ئه‌ری ئه‌ری، کربوون به‌ندەنی گوتن و توقه‌لانی ده‌برینه، ئه‌ی نایینی هه‌ر کاتن ده‌بینین یه‌کن بیده‌نگ و کر، درک به‌وہ ده‌که‌ین که هه‌ناوی پر،... پشتی ڈیانی کوورد،...

ناخى سۆتماک و دلى ناگر و گەرە... ھەنگۈنى شەوانى لى
تال و لۇوسىي سېيدانى لىن دەرە... بىدەنگى فەريادىرەسى حال
و دەرمانى حەفت دەردانە خودا كەرە، بىدەنگى نامەرە“

بەر لەوەى بىكەويىتە نىتو حالى سەماع و بە ئاوازى
ترپەى دلى، بە يادى خودا سەما بکات، پىرى دەستەگىر، لە
سەربانى خانەقاوه، وەھاى بە فاتى فەرمۇو.

رۆژى چلونۆيەم

ئاخىروئۇخرى بەھارى ۲۷۱۳ كوردى، لە دواى دىدەنى
ھەوار و كەلەپۇرخانەى (ئىبىن سىينا) لە (ھەمەدان) يېرى باۇ
(بەستام) ئى چووين و لەۋىشەوھ دواى شەۋىيک مانەوھ لەتەك
(بايەزىدى بەستامى) دا، باۇ مەشەدە بەرپى كەوتىن.

رېوانى مە، پېشىنیازى چوونە سەر مەزارى (ئەبۈلھامىدى
غەزالى) باۇ كردىن، ھەلبەت رېمان بە نىزىك طوسى جاران
دەكەوت. ئەزىش قايلىبوونى خۆمم باۇ رانويىرا...

باۇ نا؟ غەزالىيەك كە تا ھەوكەش بە بەناوودەنگىرىن
زاناي يار و نەيار بە فەلسەفە ناوى رۆيىوه، ئەمېستەش
خوانى بىرمەندان بە باسوخواسى وى دەرەزىتەوھ، با ھەوارى
ھەمېشەيى بىبىنىن و بۇنوبەرامەى سەتان سالەى دۇنياى
خۆشىھو لە كەللەمان بىداتەوھ.

سۆفييان گۇتهنى زىارەتى خۆمان كرد، دىمەنى سووننەتى
ئەۋىندرى، پەلكىشى نىتو سەماع و چەپىنى كردىن، بە
سرووشتى حال بۇبۇوين بە ھۆزانقانى سەرمەست.

مامە دىوانەيەكى سەرورىش ماشوبىنجى و چاوجەورە لە

بەردهرگەدا پۇنىشتىبوو، شىيۆھى لە جۆرى مەرقۇسى دۇنياىي (مادده) نەدەكىد، پى دەچوو سەر بە دۇنياىي (واتا) بىت و بە مۆلەت بۇ كىشانى جغارەيەك لە گۆرۈ دەر ھاتىت.

وەختى چاكوچۇنیمان دەگەلى كىد، يەكراست تاريفى خۆى كرد و خۆى ناساند، ئەو سۆفييەكى ئەفغانى بۇو، سالىكى تەريقى بايەزىدى بۇو، ئادابى (صوحبەت) و مەقامى (سياحەت)ى تىىدەپەراند.

هاتە سەر باسى غەزالى، بە لەبزىكى شىرىئەنەوە گوتى:

”خەزەتى غەزالى لە كىيمىاى سەعادەتدا ئېزىت:

ئەو كەسە بە هۆى ئەوهى باشت ناناسىيت دژايەتىت دەكەت، لەو كەسە زقد باشتە، كە بە هۆى حەسۋودىيەوە دوژمندارىيەت دەكەت.

فاتى گوتى، ”جا ئەمە چۈن؟“

گوتى، ”ئاخىر ئەوهىيان كە لەبەر نەزانىن و نەناسىيەتەوە دوژمندارىت دەكەت، ھەر كە ھۆكارى نەزانىن و نەناسىيەكەي بۇ ئاشكرا بۇو، ئىيدى چى دى لەسەر ئەو شتانەي پىنى نەزانىبۇو، دژايەتىت ناكات... بەلام ئەوهىيان كە بە ھۆى حەسۋودىيەوە دژايەتىت دەكەت، تا زىتىر بىتناسىيت، ئىرەبىي لەبەرامبەرتدا زىتىر دەبىت و پىر پەرە بە دوژمندارىيەكە دەدات.“

ژىيەكى ئىختىيار لەولاؤھ لەبەرە خۆيىدا دەيگوت، ”ئەز ھەمى دەم يارى حەسۋوو بە نەيارى نەزان، دەگۆرمەوە.“

رُوْزِی په نجایه م

”سلاو، برادر چونیت؟“

”سپاس ئازیز، وام که هه م.“

ئەم لە يەكتىرىپرسىنە بە (تۆقه) يەكى فاتئ ھاودەم بۇو، دواي چاكوچۇنى، قل قل پىيدا ھات تا لەگەل ھاپرىيەكانى دىكەشم تۆقه بکات. گەيىھ نۆرەي (م. سەلاح)اي، سەلاح دەستى كشاندەوە، دەتكوت بۇ 'مولاكەمە حورە' خۆى حازركردووھ، ھېنده توند پەنجەكانى نووشستاندۇوه تەوه نىولەپانى - دەستى بە مستى ئاندام دەچى - وەك ئەوهى خۆى بۇ وەشاندىنى ئاماھە كردى.

سەلاح تۆقهى نەكىد، شكايمە وە شكايمە، بە كېلى بۇ جىي خۆى كشايمە.

دانى سبەينى

بازنە لەدوو بازنه، دووكەلى نىرگەلهى (ھېنڈا) لەسەر سەرى من بەرز دەبىتەوە. تامى (موعەسەل)ەكەى بۇنىكى خۆشى ھەيە، ھېنڈا تەماي وايە، كارامەيى خۆى لە كىشانى ئەو (جغارەفىل)ە نىشانى من بىدات. (قىيان) وەزۈورى كەوت،

له ده رگەی دواوهی کافى هاتە ژووره وە. له و سەریيە وە سى
هاورپى خۆى، ئاماژەيان بۇ شويىنى دانىشتى دەكىرد، ديارە
زووتر شويىنیان بۇ گرتۇوە. ۋيان بۇ لاي ئەوان چوو. ھىزى
گوتى، "من دەچمە لاي ئەو كچە و دېمە وە." گوتىم، "بىرۇ."
دوو مىسجم نووسى، سەرم ھەلبىرى، ھىزى ھاتۇوە تەوە
شويىنى خۆى.

گرژۇمۇن، بىرۇي وەك كەوان، بۇ راوهشاندىنى تىغى
چاوهكانى قەوس بۇوبۇوە.

"ھىزى چ باسە؟ ئەوە كى بۇو؟"

"كچى پورمە، ناوى ۋيانە. خۇت دەزانىت سى سالە
نەگەراومە تەوە، ئىستەش كە سى رۇزە گەراومە تەوە، ھىشتە
مالى ئەوانم نەديوە، ئىرە رېكە و تىكى جوان بۇو، بەلام ئەو
هاورپىيە ناشرينى كىرد."
"بۇ؟"

"پاش چاكوچۇنى، ۋيان قل قل منى بە هاورپىيە كانى
ناساند. ئەو كچەي سىيەمت دىيوە؟ ناوى فاتىمە. دەستى
كىشايە وە، توقەي لەگەل نەكىردىم، زۇر تەرىق بۇومە تەوە برا
زۇر..."

ترن ترن... ۋيان مەسجى ناردووە:

"سۇرى ھىزى، ئەم ھاورپىيەم شەرمى كىرد توقە بىكەت، لاي
وى عەيىبەيە."

دانى ئىوارى

ھەوگە لە نىزىكى كوتaran و لەننەو كەتىبان، لە لاپەرەي
ئىمپۇرى دەفتەرى - رۇزانە نووسىيە كەمدا قەلەم دېنەم و دەبەم.
با بنووسىم:

”مـسـهـلـاحـ، تـوـ ئـهـ مـرـقـ کـهـ لـهـ بـهـ دـيـنـدـارـيـ تـوـقـهـ لـهـ گـهـلـ فـاتـنـ نـهـ كـرـدـ، گـونـاـحـ کـهـتـ دـوـوـقـاتـ بـوـوـهـوـهـ. دـامـانـ نـاـ تـوـقـهـ حـهـرـامـ بـيـتـ، ئـهـيـ دـلـشـكـانـدـنـ وـ شـكـانـدـنـهـ وـهـيـ ئـهـمـ ئـافـرـهـتـهـ چـىـ؟ بـيـشـعـوـورـيـ چـىـ؟ ئـهـگـهـرـ تـوـقـهـكـرـدـنـ جـارـيـكـ گـونـاـحـ بـىـ، تـوـقـهـنـهـكـرـدـنـهـ کـهـتـ دـوـوـ جـارـ. ئـهـگـهـرـ غـهـمـيـ دـيـنـدـارـيـتـ بـوـوـ، لـانـىـ کـهـمـ گـونـاـحـ کـهـمـهـ کـهـتـ هـلـبـزـارـدـبـايـهـ.“

خـودـاـ لـهـسـهـرـ بـيـشـعـوـورـيـ، دـهـمـانـبـاتـهـ دـقـزـهـخـىـ...

”هاـورـيـيـ قـيـانـيـ کـچـهـ پـوـورـيـ هـيـژـاـيـ هـاـورـيـمـ، تـوـ کـهـ لـهـ تـرـسـيـ (ـشـهـرـمـهـ)ـيـ کـهـلـتـوـورـ وـ (ـعـهـيـبـهـ)ـيـ کـوـمـهـلـگـهـ لـهـ گـهـلـ هـيـژـاـ تـوـقـهـتـ نـهـكـرـدـ، شـهـرـمـ وـ عـهـيـبـهـيـ گـهـوـرـهـتـرـ لـهـ وـ تـوـقـهـكـرـدـنـهـ، تـهـرـيـقـكـرـدـنـهـ وـهـيـ ئـهـمـ کـوـرـهـ بـوـوـ. دـهـ لـانـىـ کـهـمـ عـهـيـبـ وـ شـهـرـمـهـ چـکـوـلـانـهـ کـهـتـ هـلـبـزـارـدـبـايـهـ.“

خـودـاـ بـهـ هـقـىـ بـاـشـعـوـورـيـيـ دـهـمـانـبـاتـهـ بـهـهـاشـتـقـ...

چـرـكـ... چـرـكـ

دوـوـ وـيـنـهـيـ ئـهـوـ لـاـپـهـرـيـهـمـ گـرتـ، هـنـوـوـکـهـ لـهـ ۋـايـيـرـ بـقـ سـهـلـاـحـىـ دـهـنـيـرـمـ، باـ پـهـيـامـهـ کـهـمـ وـهـخـوـيـنـيـتـ. دـهـيـ ئـهـوـىـ دـىـ بـقـ قـيـانـيـ دـهـنـيـرـمـ بـهـشـكـوـ بـقـ فـاتـنـىـ بـنـيـرـيـتـ...

نيـوـهـ شـهـوـىـ

رۆژی پەنجاویەکەم

بۇنى ھەللان دى...

”كە گوتیان ئەورق خولقت نىيە و بىزارى، زانيم پەلە ئازارى، لەم فەزايە بەرھەراوهى وجود بى لانە و ئۆقرەي، حەيران و تارومارى...

ھەرچى بلىرى لە ژىدەرە ژەھرينىڭ ئىشەخشەكەي رۇوه دزىوهكەي وجودو ھەلى دەقولىنى، گەر بلىم كەمنى ھېئور بەرھە دادت نادا. چونكە بە گەركانىك بگوتىرى، ”ھېئور بەوه“ تۆقهلاني نادادىي و بەندەنلى نادانىيە. دەزانم ئەوهى تو دەرت بېرىۋە گەركانە... خەزانى گەلاڭانى ستاتىكايدە.

رەنگە نەتوانم ھىچ شتى بلىم، تا وەك ھەتوانى، سارپىزى ئەو ھەمو زامانە بکات، بەلام ھالاوى خەيالىك لە ئەندىشەم بەربارانىكى داباراند و زانيم دەبى بوركانەكە پىر ھەلكىن و ھەر ھەلقولى و ھەر بېژى، تا دەگاتە ئەو رادەيەي تەواوى زامەكان لە رۇحە لانەوازە بىدادەكەي من، تو، كامق، حەمەزىياد و بەخۆكەي شىتىدا، دارستانى دەپروينى... شارستانى بونىاد دەنلى... خەمستانى بە سىينەي پابردوو ھەلدەواسى. ئەوانى

وھک (پھزھرفورد) و (پاستور) و تھواوی ئەو دكتۆرانەش، كە مروقايەتىان لە مەرگى مەلاريا و بەلھارزيا و سيليش رزگار كرد، هەمان ئەو زام و ئازارەي (فيراقى ئەحباب) يان بەدەست ئەو نەھامەتىانەي گەردوونەوھ ديوھ.

ناتونىم چ بىئىم، ئەوھ نەبى با رووى بوركانەكان لە زھوى بکەينەوھ، نە دەگەل ئاسمان چمان پى دەكىرى، نە دەكىرى گەشتىك بە تھواوى وجىود بکەين و زامە ئەبەدى و ئەزەلىيەكانى لە كۆل كەينەوھ.

ئەو ئازارانە بۇون، ھەلكەوتە ناوازەكانى رۆژاوايان گەياندە ئاستىك، كوتايى بە زامەكانى خۆيان بىئىن. خەم ھىنده بە قوولى ھەلمەگرە... دەى با لەو پىنجىودوو رۆژەي كە دەزىين، تىرۇتەزى بىن لە چىزى ژىن.

فاتن ئەو نامەيەي بق خويىندماوھ، كە سالار بقمى ھەناردووھ.

پۆژى پەنجاودوو ٥٥٤

نەوجهوانىكى نووسەر، نەخۇش كەوتۇوه. سەرى قال و دلى
ويىران بۇوه. پزىشك نەماوه لەم ولاته سەردانى نەكت،
گشتىان دەلىن، "نەخۇشىيەكەي (نووسىن)-ه."
ھەمووشيان دەستەوسانن لە دانانى چارەسەرى و دەرمان
بۇى دواجار لە پىىسى فاتىيە تەبىيەكى شەعبى، دەردى بى
دەرمانى ئەۋى دۆزىيەوە، بۇى نووسىيە:
**"نەخۇشىيەكەي تىق، ھىج چارەسەرىيەكى نىيە، تەنبا
زىتىركىنى نووسىن و پىر نووسەرى نەبىت..."**

رۆژی پەنجاوسییەم

بریندارکردن ھەموو کات خراپ نییە. ھیندی جار (خدری زینده)یە، خەوتوان بىتدار دەکاتەوه. لىت مەمنۇونم، وەختى دىئى (تۆيىكل)ام بریندار دەكەيت، بە نۇوكى تىغى تۇوه، لە كىم و زوخاوى (نېوک)ام رزگارم دەبىت.

ئەو قونجىركەيم لە سىنگت نەدابا، لەكۈى دەتزانى نېو سىنهت ھیندە پەلە دەرد و بەلايە؟

لەپىناو شکۈى بەزىنۋىللىق تۆيە، ئەو چاولىكەيە دەشىكتىم، كە واى لى كردوويت بە 'پىرۇزى' لە ھەموو شىڭ بىروانىت. لەبەر ھۆشى تۆيە، دىم فۇويىك لە ھەردوو چاوات دەكەم، تا ئىدى بە چاوانى خۆت بىبىنت. ئى دە بىبىنە جوانىيەكانى دواى ئازارى برینداركىرىنى پىرۇزىيەكانىت بىبىنە.

ئەو رەقىزەي فاتن بە بەرىپۇنەوەكەي لەنیو بازاردا
بریندار بۇوبۇ

رۆژی پەنجاوجچوارەم

خودا دهیتوانی، بە داپوشراویی یان بەبى دەمۇچاو، ئەو
مەخلوقە، بخولقىنیت. كە وەھاى نەھىناوەتە بۇون، ئازادىي
ۋى داوه، بۇ لى ناگەرپىتەر بەو ئازادىيە بمىنېتەوە كە پىيى
خولقاوە؟ ئەگەر سىماي وى، سەرچاوهى فيتنەيە، بۇچى لە
خودا ناپرسى: بۇ فيتنە دەخولقىنیت؟ چما خودا، بەدېھىنەری
خرابە و شەرىشە؟ لەجياتىي داواى پەنھانكىرىنى سىماي ئەو
بکەيت، بۇ چاوهكاني خۆت پاڭز راناگرىت؟ ئەوە چ ئىدىقلۇزىا
و تارمايسىيەكە، رىت لى گوم دەكەت و لە ئەوانى ترت دەكەت؟
**ھەر پىيى لە ئەوانى دىكەي كردىت، وەبى دوودىلى، خۇتى
لى بىكە... ستايىشت دەكەن بەوهى سورەتىكت بەناو كراوه،**
لى كە لە پىاوى دەچەقىن و بىانەويت سوووك و بىنرخى
بکەن، ئىژن، "دەلىي ژنىت!" دەلىن بەھەشت لەزىر پىيەكانى
تۆيە، كەچى ھەرچى ئازادى و سەربەستىي بەھەشتىيانە تۆ
ھەيە، لەزىر پىيى خۇيان ناوە، بەھەشت لەزىر پىيى ئەواندایە...
بوير بە، دووربىن و وردىن بە... شىكى شانشىنى وجودى
خۆت، بە سەرپىشكى ژيان، شىتنا و شىدار راڭرە... گەھى

فاتى ئىوارانم بنووسەوه

بەكى گوتى، "فيتنەيە، خۆت داپوشە." عەرزى بکە، "شەرابى
ئاكار بنۇشە!"

فاتى ئەوهى حەقىقەتىكى تالە...

فاتى، "دەزانم، باش دەزانم..."

"چۈن دەيزانىت؟"

فاتى، "هاوهلى تۆم..."

رُوژى پەنجاپىنجەم

فاتى گوتى، ئەگەر ئىستا ژيانى (ماددى) جى بھېلىت و بمرىت. لىت بېرسن، چىت بۇ مرۇۋايەتى كردووه، چىت لەدواى خۆت بۇ خەلک و سودى خەلک جى هيشت؟ وەلامت چى دەبىت؟“ گوتىم، ”دەلىمە زاتى حەق: ئەگەر «ھىچ» يشىم بۇ مرۇۋايەتىي نەكىرىدىت، ئەوا «ھىچ» م لە مرۇۋايەتى كەم نەكىرىدىو. ئەگەر «ھىچ» يشىم لەدواى خۆم جى نەھىشتىت، كە سوودى بۇ خەلکى ھەبووبىت، ئەوا «ھىچ» يشىم جى نەھىشتىووه، كە زيان و نەھامەتىي بۇ مرۇۋايەتىي ھەبووبىت.“ پىرى دەستەگىر گوتى، ”رۇلەم، ئەگەر بۇ مرۇۋايەتى سووددار بۇويت، يان لانى كەم، زيانىكت نەبووبىت و مرۇڭ كىرىدىت بە(چەق)ى زيانىت لەم قۇناغەدا... بە كردگار، ماوات چەقى جەننەتە.“

رۆژی پەنجاوشەشەم

لە مەملەکەتى دل و ئەقىندا، مەحەببەت پىرە لە شەرم و شکۇ،
بۇيى دەگەل چوونە ژۇورى، ھەر زۇو دەست لە خۆت بىشۇ.
ئەگەر خۆشت خۆشىدەويىت، دەبىت ھەر لەبەر وى، خۆت
بۈرتىت.

صافىيى گوتەنى، ”گەر غولامىم پى كەرەم كەي، پادشايىم
بۇ چىيە؟“

گەدائىيى عىشق پادشايىيى عالەمە و نەھىنلىيى وجود لەلای
ئەواندا، تەنلى مەحەببەتە.

باباى رېبوارى رېسى ئەوين، زۇر جار ئارەزۇرى دىتنى
ۋى ناكات، لەبەر وەى نا، كە حەز بە دىدارى نەكەت، نا،
دىوانەيى دىدەننېتى...لى پىنلىيى وايە، چاوهكاني ئەو، لە ئاست
بۇرى پاڭىزى ياردادا، نىين...خولاسە: ئەگەر كاسە و پەرداخت
بە خۆشەويسىتى پىر بۇوه، رېنیشاندەرەكەي رېسى ئەوينتلى
ون بۇوه، ئەم رېنۈومايمىيە بە دىوارى دلت وەنلى:

”ئى بەپىن رېبىرەي، دۇور و دۇوار دەپىن.“

نامەيى فاتن

رۇژى پەنجاوحەفتەم

كۆتايىمى سەرەتى، سەرەتاي كۆتا

چەند سالىكە هيچ ھەوالىم لىيى نىيە، ئەمپۇق ئەللاخواىى
لەنیئو قەيسەريدا، لاي دوکانى خەليفە عەبدولباقى كەوتەوه
بەرچاوم...

”سلاو، فاتى كۇوى؟“

”ئۆزۈق، چاوى سەرم... زۇر باشم، ئەتوو كۇوى بابى
بابم، حال و وزعت... دنيا چ بىيەفايە، ديارە دنيا داي نابۇو
وەها بىن دەگەلمان كابرا؟“

”ئا فاتى، ئەوه سووننەتى حەياتە

ئەرى فاتى، دوو-سى سالە، ناوت لەنیئو كۆرە گەرمەكانى
ھەولىئر ساردبووهتەوه و ناو و دەنگت لەسەر قەلات و
بنارەكەشى، نەماوه...“

”ئەرى بۆچى تۆ وەك بەرزەكى بانان بۆى دەر چۈويت
و چى دى شانت نەدا بەر پامالىنى تۆزۈگەردى نىئو شارى؟“
فاتى، ”بلىم چى، كابرا بلىم چى،

فاتن نیوارانم بنووسه وه

زرووفه که م و ها ده خوازیت...

من به هله لیره هاتوومه ته بون... ده بیت هر به هله ش

سهر بنیمه وه...

"هاها فاتن، ئیسته ش فه لسه فه و فیکرت هر ماوه..."

به س پیم بلی،

بۇ وا سیس و کزقل بولوت، گولی جوانیت بۇ وا ژاکاوه؟

بالندھی فیکرت بۇ سالانیکە به سهر ئەم شاره هەلنه فرپیوه؟

ئەو کچە چالاکە بزیوه، کیوه چوو؟"

(دایه! کە باب... ئوتا کە باب نە جار، دەی کە بام لو بکرە.)

مندالیکى دە-دوازده سالانه جانتاکەی شانى فاتنی

رادە کیشا و وەھاى پى دەگوت.

پووم له فاتن کرد، "فاتن ئەوھ کییە؟"

فاتن، "مندالى پیاوه کەمە."

"مندالى پیاوه کەته يانى چى."

فاتن، "دوو ساله سەربەھەوی شووم کردووھ..."

شووم کرد

سەربەھەوی، مىردم کرد"

"فاتن، تو له ھوشیار ترینی کچانى شار بولوت، ھیندى جار

دەيانگوت کچە فيمېنىستەكە، ئامان چىت کردووھ؟"

"ھيچم نە کردووھ."

"نا، زۆرت کردووھ..."

"پاستە، زۆرم کردووھ، بەرى درەختى ھوشیاري بى ژنیکم

لە جڭاڭى خۇمان پېشىشى کچانى دى کردووھ."

”هۆ دقست،

کاتى لوولەي تەنگى خىل و عەشىرەت، شىرە و بىزەتى
مايكى مىنبەر بېيارىيان لى دا، قىل مەيە فىزىزەتلىكىوھ بىن
و بتوانىت بلۇن لەل؟ كە جامانە لە سەر بادراوە و سەمەطلى
پياوهتى سەرايىوھ، ئىن مەيە بويىرىت بلەت نا؟“

فاتق ئىوارانم بنووسەوھ

”وھسىھتى من بىن،
ئەو رقۇھى مردم
دەمەو ئىوارەكەي بەنىيەن.“

فاتى، ئىوارانم بنووسەوه ھەولىكە بۆ
خولقاندىنى ژنېكى بويىر و راشكاو و دژهباو.
خولقاندىنى پاستگۆيىيە. ھەولىكە بۆ ئەوهى
ژن وەك كائينىكى بىدەنگ بىتە گو و بە
زوربەى زورى ئەو شتانەى كۆمەلگا بقەى
كردووه بلى نا.

